

REGISTERED No. B. 156.

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩૯ મું.
અંક ૧ લો.

અનુક્રમણિકા.

ચૈત્ર
સંવત ૧૯૭૬.

- ૧ વીરાને આશીર્વાદ. (પદ) (સુદર) ૧
 ૨ જ્ઞાનદાન. (પદ) (અમૃતલાલ ભાવલ) ૨
 ૩ લક્ષ્મીની અસ્થિરતા વિષે. (મુ. કર્મુરવિજય) ૩
 ૪ નવું વર્ષ. (વત્રી) ૪
 ૫ મુખોષ વાંકિયો. (સન્નિભત્ર કપૂરવિજયલ) ૮
 ૬ આપણી ભાવી ઉત્તરિના સાધના. (સા. કા. વિ.) ૧૧
 ૭ પુત્ર પુષ્પરીક્ષા. ૧૨
 ૮ સુક્ર વચનો-સારકો. ૧૩
 ૯ મહાવીરની કૈવલ્ય (નિર્વાણ) ભૂમિ. (રા. શલેશકર) ૧૫
 ૧૦ સત્ય ઇતિહાસનો થતો અનાદર. (મુ. આયવિજય) ૧૮
 ૧૧ શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશમહિમાદ્યકમ. (મુ. ચતુરવિજય) ૨૪
 ૧૨ ઉપરના અધકનો અર્થ. (પંડિત જગજીવનલાલ) ૨૬
 ૧૩ ભાવનગરમાં મહોત્સવ. (તંત્રી) ૨૮
 ૧૪ શ્રી વેશવળમાં ક્ષીણ પ્રસંગે મોટી સખાવત. ૩૩
 ૧૫ હોળી કેમ ઉજવશે ? (જયતિલાલ છળીવાડસ) ૩૪
 ૧૬ સાવત્રી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદમાં જૈન સાહિત્ય વિભાગ.
 ટાઇટલ પૃષ્ઠ ૨ જી

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦

પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦

મુદ્રક નક્કસ રૂ. ૦-૩-૦

પ્રગટકર્તા.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા
ભાવનગર.

પ્રગટકર્તા: અચાર્યશ્રી. વિજયભાઈ શા. મરલાલ લાલકરભાઈએ જાણ્યું.

અમારું પુસ્તકપ્રસિદ્ધિ સ્વાતું.

૧ છપાય છે.

- ૧ શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર-પર્વ ૧ હું-૨ જી. આવૃત્તિ ત્રીજી.
- ૨ શ્રી અધ્યાત્મ કવચક્રમ. આવૃત્તિ ત્રીજી.
- ૩ શ્રી ઉપનિષિ ભવપ્રપંચા કથા. ભાષાંતર-વિભાગ ૨ જો.
- ૪ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ અંધ. મૂળ. વિભાગ ૪ થો. સ્તંભ ૧૯ થી ૨૪.
- ૫ શ્રી વર્ધમાન દેશના. માગધી. ગાથાખંધ. સંસ્કૃત છાયા સાથે.
- ૬ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર. વિભાગ ૧ લો. આવૃત્તિ ત્રીજી.
- ૭ શ્રી પાલિકેસૂત્ર તથા શ્રમણસૂત્ર સંસ્કૃતછાયા તથા ગુજરાતી અર્થ સાથે.
- ૮ સૂક્તસુક્રાવણી (ધર્મવર્ગ), હિતશિક્ષા છત્રીશી વિગેરે.

૨ તૈયાર થાય છે.

- ૯ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર.

- ૧૦ પ્રકરણ પુષ્પમાળા. વિભાગ ૨ જો. (નાના નાના પ્રકરણો-સાર્થ.)

સાતમી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ-ભાવનગર.

જૈન સાહિત્યવિભાગને અંગે જૈન સાક્ષરોને વિજ્ઞાપિ.

આ પરિષદ ભાવનગર ખાતે આવતા અક્ટોબર માસમાં એકત્ર મળવાની છે. તેની અંદર ૧ સામાન્ય સાહિત્ય વિભાગ, ૨ ઇતિહાસ વિભાગ, ૩ વિજ્ઞાન કલા વિભાગ અને ૪ જૈન સાહિત્ય વિભાગ-એમ ચાર વિભાગ રાખવામાં આવ્યા છે. તેને માટે જૈન સાહિત્યના સર્વે સાક્ષરોને તથા અભ્યાસીઓને માનપૂર્વક નિમંત્રણ કરવામાં આવેલ છે. તેથી જૈન સાક્ષરોએ નીચેના વિભાગો પૈકી કોઈપણ વિભાગને અંગે લેખ લખીને તા. ૩૧ મી ઓગસ્ટ સુધીમાં ભાસારી તરફ મોકલવો, તેમજ તે પ્રસંગ ઉપર અત્રે પધારવું. ચોક્કસ તારિખના ખબર આપવામાં આવશે.

જૈન સાહિત્ય વિભાગના પેટાભાગ આ પ્રમાણે જાહેર કરવામાં આવ્યા છે:--

- ૧ જૈન સાહિત્ય અને તેનો ઇતિહાસ, વિકાસ, સમાલોચના વિગેરે.
- ૨ જૈન ધર્મ અથવા સાહિત્યની હિંદુસમાજ ઉપર થયેલી અસર, પરસ્પર સંબંધ વિગેરે.
- ૩ જૈનદાનવીરો, રાજકુશળ પુરૂષો, કવિઓ, આચાર્યો વિગેરેના જીવન ચરિત્રો.
- ૪ જૈન ભૂગોળ અને જૈન ઇતિહાસની હિંદુઓના ઇતિહાસ અથવા ભૂગોળ સાથે સરખામણી, સમાલોચના વિગેરે.
- ૫ જૈનદર્શન-તુલનાત્મક. ૬ જૈનતીર્થો, ઇતિહાસ, શિલ્પકામ વિગેરે.
- ૭ જૈન સાહિત્ય અને ગ્રાંથાણુ સાહિત્યની તુલનાત્મક-સમાલોચના.
- ૮ જૈનઆચાર્યોએ સુસલમાન રાજ્યકર્તાઓ ઉપર કરેલી અસર.

આમાંથી જે વિષયપર નિર્ણય લખવા ઇચ્છા થાય તેનું નામ પ્રથમથી જોઈ તારીખ લેવો.

ચેત્ર શુદ્ધિ ૧ સં. ૧૯૭૯

પુનઃઆણુંદલ.

નિમંત્રણ અમીટીના સભ્ય.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જં કલ્લે કાયવ્વં, તં અજ્જંચિય કરેહુ તુરમાણાં ।
વહુવિગ્ગો હુ મુહુત્તો, મા અવરણં પડિસ્સેહ ॥ ૧ ॥

“જે કાલે કરવું હોય (શુભ કાર્ય) તે આજેજ અને તે પણ
ઉતાવળે કર, કારણકે એક મુહુર્ત્ત (એ ઘડી) પણ ઘણા
વિધનાશું હોય છે, માટે બપોર મુઢી પણ ખમીશ નહીં”
(વિલંબ કરીશ નહીં.)

પુસ્તક ૩૯ મું.] ચૈત્ર-સંવત ૧૯૭૯. વીર સંવત ૨૪૪૯. [અંક ૧ લો.

“ વીરાને આશીર્વાદ ”

આશીપની કુલમાળ,

વીરાને,

આશીપની કુલમાળ.

ગતવર્ષમાં તહે' રિશ્વતાં વાંચકતણી સેવા કીધી,
લેખો લખી, કાવ્યો રચી, સદ્ગુણની શિક્ષા દીધી;
જ્ઞાન અમૃતની સરિતા, હૃદયમાંહિ વહાવજે,
મીઠા લલિત મુરથી બળવી બંસી નિત્ય હસાવજે.

કેં દિવ્ય વાત મુણાવજે;

શત વર્ષ બાપુ! જીવજે.

નિષ્કંટક તુજ પંથહો, લક્ષ્મી સરસ્વતી રહાય,
વેત્રી વધો તુજ યશતણી, જય જયકાર સદાય.

વીરા! હે, આશીપની કુલમાળ.

“ સુદર ”

—ૐ—

જ્ઞાન દાન.

(રાગ ખીહારા.)

પ્રભુ વરસાવો જ્ઞાન રસાળ, (૨) હમ અંતરમાં ઉજમાળ.	પ્રભુ૦
શાંત સ્વભાવે મતિ અતુકળા, સહુપર દ્રષ્ટિ સમાન;	
અહિત કરવા અન્યતાણું કદિ, ભૂલું નહીં નિજ જ્ઞાન.	પ્રભુ૦
સુરનર સુખ મહા મોયાવી, દુઃખમય દુઃખ જન્માળ;	
અચળ એક મુક્તિપથ જાવા, જ્ઞાન થજો તત્કાળ.	પ્રભુ૦
ચાર ગતિમાં ચિંહુ કિશિ ફરીઓ, પામ્યો નહીં જાવપાર;	
નિવેંદી પદ પ્રાપ્તિ કાજે, ભય વારું સંસાર.	પ્રભુ૦
દિલ દયા દુઃખીઆની આવે, અતુક પાની છાપ;	
પરહિત પરચુણ પ્રેમ વિલાસે, દૂર થજો સંતાપ.	પ્રભુ૦
ભાવી લખ્યું મિથ્યા નવ થાયે, આવે હૃદયે ભાવ;	
વિશુદ્ધ શ્રદ્ધાની દ્રઢતાએ, તરવા મળજો નાવ.	પ્રભુ૦
અધકાર અજ્ઞાન ભયંકર, તે થાજો વીસરાળ;	
ચાર જ્ઞાન અતુલવ આજેખી, પ્રગટો પંચમ ભાણ.	પ્રભુ૦
આર્ત રૌદ્ર દુઃખ્યાનથી વીરમી, ધર્મ શુકલ દોય ધ્યાન;	
આનંદ ઉજવળ પ્રગટો અંતર, પહોંચું નિશ્ચળ સ્થાન.	પ્રભુ૦

શાહ અમૃતલાલ માવજી.

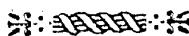
લક્ષ્મીની અસ્થિરતા વિષે.

(ગઝલ.)

વસુમતો વસુ પાત્રી, થશે ના વિષયી કામી;	
વિચારી વ્રાત આ નામી, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે.	૧
વસુના માનમાં કુલી, જશે ના દુઃખીને ભૂલી;	
જુઓ ને આંખથી ખુલી, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે.	૨
સજ્જનતા કા ન ઉર ધારો, ગ્રહો ના માર્ગ કાં સારો ?	
વ્યર્થ કાં જીવગી હારો, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે.	૩
પોતાની પૂર્વની સ્થિતિ, વિસારી પાછલી રીતિ,	
છોડો કાં ઇશની ભીતિ, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે.	૪

વસુના છાકમાં ભાઈ, છોકો ના ભૂલને ખાઈ;
 રૂંહેશે ના પાસ એક પાઈ, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૫
 વસુનો કેદ છે ભુટો, માનો લવરી કરી રૂંટો;
 જશે લક્ષ્મીનું મુખ ઉડું, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૬
 બિહુને આંખથી ભાળો, દીઓ ના દીનને ગાળો;
 થોડું પછ હાથથી આલો, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૭
 હતી કંગાળીયત જ્યારે, અવસ્થા શી હતી ત્યારે;
 વિસારો કેમ અત્યારે, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૮
 ધર્મના માર્ગને છોડી, સહુ લક્ષ્મી તમે ભેડી;
 તહમારી છે ન એક કોડી, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૯
 મળી લક્ષ્મી લઈ ગાડી, ખનાવ્યા ખંગલા વાડી;
 બુઓ શું આંખને દ્રાડી, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૦
 મોટરમાં બેસીને મ્હાલો, હવે ના પાદથી ચાલો;
 ભલે મ્હાનો પીઓ ખ્યાલો, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૧
 ગરીબોની કરી હાંસી, તહમે કયાં છુટશે ન્હારી;
 રૂંહેશે નહિ રોટલો વાસી, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૨
 વસુથી આંધળા થઈને, ગરીબને ખુબ દુઃખ કઈને;
 પટો કાં ખાડમાં જઈને, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૩
 સહુ જીવોના સુખ માટે, મળેલું દ્રવ્ય શું દાટે;
 વાપરો નિત્ય શુભ વાટે, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૪
 કરી લ્યો ચાર દી ચટકો, ઉદ્ધતાઈ તણો લટકો,
 રૂંહેશે ના વઝનો કટકો, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૫
 ફેન્સી બાળને ઝોળી, શરીરે સેન્ટને ચોળી;
 ભરો કાં પાપની ઝોળી, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૬
 કટુ ને મર્મની વાણી, વદી કાં ચાઓ ધુળધાણી;
 રૂંહેશે ના કાંઈ એંધાણી, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૭
 કઠણુતા ઉરતણી તજશે, સ્તુતિના પાત્ર તો ઠરશે;
 રમણુતા ધર્મમાં ઠરશે, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૮
 વિમળ ઉત્તમ કરો કામો, જગતમાં વાપરી કામો;
 યશોને લક્ષ્મીથી પામો, સહુ લક્ષ્મી જવાની છે. ૧૯

મુનિ કસ્તુરવિજય.

❧ નવું વર્ષ. ❧

પરમાત્માની કૃપાથી અને સદ્ગુરુની સુદૃષ્ટિથી તેમજ સુજ્ઞાનધુઓની મિષ્ટ નજરથી આ માસિક પોતાની વયમાં અવિચ્છિન્નપણે વધારો કરતું જ બળ છે. આજે ૩૮ વર્ષ પૂરા કરી, ૩૯મા વર્ષમાં તે પ્રવેશ કરે છે. માસિકનો મૂળ હેતુ જૈનવર્ગને સદ્બોધ આપવાનો છે. તેને જેમ બને તેમ પુષ્ટ કરવાનો પ્રયત્ન ઉત્પાદક સંસ્થા અને કાર્યવાહકો તરફથી કરવામાં આવે છે. નવા વર્ષમાં જેમ બને તેમ વધારે શ્રેષ્ઠ વિષયોરૂપ અલંકારોથી આ માસિકને વિમૂષિત કરવાની ઇચ્છા વર્તે છે. તે સંબંધી ઉદ્દગારો પ્રગટ કર્યા અગાઉ ગત વર્ષમાં કેટલો અને કેવો લાભ આપવામાં આવ્યો છે તે સંબંધી જરા જોઈ જવું યોગ્ય લાગે છે.

ગત વર્ષમાં પૃથ્વીની અંદર તો માત્ર ૪ પૃથ્જ વધારે આપેલા છે; એટલે બાર અંકના કુલ ૩૮૪ ને બદલે ૩૮૮ પૃથ્જો આપેલા છે, પરંતુ લેખની સંખ્યામાં બહુ વૃદ્ધિ કરવામાં આવી છે. જો કે ઘણા લેખો નાના આપવામાં આવવાથી તેમ થયું છે, પરંતુ દરેક નાના લેખો પણ બહુજ ઉપયોગી અને ઉપદેશક આપેલા છે. ગત વર્ષમાં મૃત્યુનોંધ સાથે કુલ ૧૨૬ લેખો આવ્યા હતા, ત્યારે આ વર્ષ મૃત્યુનોંધને અંદર ગણ્યા શિવાય ૫૮૦ લેખો આપવામાં આવ્યા છે. તેની અંદર પદ્ય લેખો ૪૬ છે અને ગદ્ય લેખો ૧૩૪ છે. પદ્ય લેખોમાં મોટો ભાગ સુંદરલાલ ડાહ્યાભાઈનો છે, તેમના લેખો ૧૭ છે. જોધવજીભાઈ ગીરધરના ૬ છે, સાંકળચંદ કવિના ૨ છે, ભાઈલાલ સુંદરજીના ૨ છે, મેઘજી વેલજીના ૨ છે અને બાકી નવ જુદાજુદા લેખકના ૬ છે, ૬ લેખો પ્રાચીન સ્તવન, સંગ્રહ અને દુહાના છે, તેમાં બે લેખ કબીરવાણીમાંથી ઉદ્ધરેલા ૨૨-૨૨ દુહાઓના સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજીએ લખી મોકલેલા છે. ૬ લેખકના ૬ લેખો પૈકી પણ એક વિલાયતી પડસુદી વિષેનો એમનો લખેલો છે. એક મે. પટણી સાહેબનો બનાવેલો છે; તે નાનો છતાં બહુજ અસરકારક છે. પદ્ય લેખોએ હિતશિક્ષાને અંગે ઘણા સારો ફાળો આપેલો છે.

ગદ્ય લેખો ૧૩૪ પૈકી મોટો ભાગ તો સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી મહારાજનો છે. એમના લખેલા લેખો ૫૮ આવેલા છે, તે દરેક ઉપયોગી અને અસરકારક છે. તંત્રીના લખેલા નાનામોટા ૨૪ લેખો છે. તેમાં હિતશિક્ષાના રાસતું રહસ્ય છ અંકમાં આપેલું છે, ચિદાનંદજીના દુહા અર્થ સાથે ૪ અંકમાં આપ્યા છે, સ્પુટ નોંધ ૭ અંકમાં આપેલ છે, પુસ્તકોની પહોંચ ૮ અંકમાં આપેલ

નવું વર્ષ

૫

છે. કપીરવાણીમાંથી ઉદ્ધરીને સન્મિત્રે મોકલેલા 'હુહાઓનો અર્થ' બે અંકમાં બુદ્ધો બુદ્ધો આપેલ છે એ ખાસ વાંચવા અને વિચારવા લાયક છે. એનો વૈરાગ્ય ઉચ્ચ પ્રતિભો છે. પ્રાસંગિક નોંધમાં ઘણી જરૂરી બાબતોની નોંધ લેવામાં આવી છે અને તેના ઉપર યોગ્ય ચર્ચા પણ કરી છે. ઉપધાનને અંગે બેવાર લખવામાં આવ્યું છે તે ધ્યાન આપવા લાયક છે. વર્તમાન સમચાર છ અંકમાં લખેલ છે તે પણ ઉપયોગી છે. તંત્રીના બાકીના લેખોમાં ધર્મક્રિયા વિવેક, સ્વદેશી આષધ, મૂળ શતક, શિયળની ઉપમાઓ, ધર્મક્રિયાના સૂત્રોની ભાષા વિષે, કેળવણી એટલે શું? વિગેરે લેખો ખાસ ધ્યાન આપવા લાયક અપાયેલ છે.

સન્મિત્ર કપૂરવિજયજીના લેખોમાં ચિદાનંદજી કૃત બહેતેરીમાંથી ૧૧ પદો ૬ અંકમાં મળીને વિવેચન સાથે આપેલા છે. એ પદોની ભાષાના અર્થ તેના અનુભવથીજ ચર્ચા થઈ શકે તેમ છે. ગત વર્ષમાં આવેલા પરમાનંદના છેવટના ઉપસહારના લેખની સમાલોચના બે અંકમાં તેઓએ કરેલી છે. જ્ઞાનસારના ૩૨ અષ્ટકોમાંથી ૧૨ અષ્ટકોનું ભાષાંતર આપવામાં આવેલ છે. એકંદર રીતે તેઓ સાહેબના દરેક લેખ વાંચનારના આત્માનું કલ્યાણ કરે તેવા છે.

સન્મિત્ર અને તંત્રી શિવાય બીજા પર લેખો બુદ્ધ બુદ્ધ ૨૪ લેખકોના લખેલા છે. તેમાં ભાઈલાલ સુંદરજીના ૬ લેખો છે, અમીચંદ કરશનજીના ૭ લેખો છે. જેમાં ૪ તો સુબોધ વ્યાખ્યાનના પેટામાંજ છે. ગુલાબચંદ મુળચંદ બાવીશીના ૪ લેખો છે, જયંતીલાલ છળીલદાસ સંઘવીના ૭ લેખો છે, નંદલાલ વનેચંદ દક્ષતરીના ૩ લેખો છે, મનસુખલાલ કીરતજીદના ૩ લેખ છે, ચંપ-કલાલ જમનાદાસના ૨ લેખ છે, મગનલાલ સ્વચંદના ૨ લેખ છે, મોહનલાલ દીપચંદ ચોકશીના ૨ લેખ છે અને બાકી ૧૬ લેખકોના એકેક લેખ છે. તેની અંદર પરમાણુદનો તાલધ્વજિરિ સંબંધી લેખ, મી. કાલેલકરનો ન્યૂતની કસોટીનો લેખ વિગેરે લેખો ખાસ વાંચવા લાયક છે. 'જૈન કોમની ઉન્નતિ માટે થવા જોઈતા સુધારા'નો મહાસુખ હરગોવિંદનો લેખ ૪ અંકમાં આપવામાં આવેલ છે, આપણા દારિદ્રાવસ્થા ભોગવતા જ્ઞાનક્ષેત્ર સંબંધી મગનલાલ સ્વચંદનો લેખ બે અંકમાં આપેલો છે. સૌંદર્યતા ઉપરનો સુંદરલાલ રાહ્યાભાઈનો લેખ બે અંકમાં આપેલો છે. એવી રીતે દરેક લેખકના યોગ્ય વિચારોને આ માસિકની અંદર સ્થાન આપવામાં આવેલું છે. તેમાં પ્રયક્તિગત નિંદાથી દૂર રહેવાનું આ માસિકનું સુખ્ય નિશાન છે તેને દરેક લેખકે ખાસ ધ્યાનમાં રાખેલું છે.

દરેક લેખકના લેખ સંબંધી વિવેચન કરવા બેગ્રીએ તો ઘણો વિસ્તાર થઈ જાય તેમ હોવાથી તે સંબંધી નામ માત્રજ ઉલ્લેખ અહીં કરવામાં

આવ્યો છે અને એ રીતે ગત વર્ષમાં અપાયેલા લેખોનું ટુંકામાં દિગ્દર્શન કરાવવામાં આવ્યું છે.

હવે નવા વર્ષમાં કાર્યવાહકોના હૃદયની અંદર જેજે અભિલાષાઓ રહેલી છે તે પ્રદર્શિત કરવામાં આવે છે.

સન્મિત્ર ઠપૂરવિજયજી અષ્ટકોના ભાષાંતર અને ચિદાનંદજી કૃત બહોંતેરીના પદોનું વિવેચન લખવાનું શરૂ રાખવાના છે. બીજા પણ અનેક લેખો બુદ્ધા બુદ્ધા વિષયો પર લખી જૈનવર્ગ ઉપર ઉપકાર કરવા ઇચ્છા તેઓ ધરાવે છે. તંત્રીના વિચારો પણ પ્રસંગોપાત્ પૃથક્ પૃથક્ વિષય પર લેખો લખવાના વર્તે છે. હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય લખવાનું તેમજ સ્પુટ નોંધ અને વર્તમાન સમાચાર વિગેરે લખવાનું શરૂ રહેવાનું છે. મહોત્સવોના વૃત્તાંતો વિગેરે લખી જૈનવર્ગનું તેવાં કાર્યો તરફ વલણ થાય તેમ કરવાની ઇચ્છા રહે છે. ધર્મક્રિયા, સામાયિક, પોસહ, પ્રતિકમણ, દેવપૂજા, તીર્થયાત્રા, મુનિદાન, સ્વામીવાત્સલ્ય, અનુકંપાદાન વિગેરેના સંબંધમાં વિવેકની ખાસ આવશ્યકતા જણાતી હોવાથી તે સંબંધી લેખો લખવાની ઇચ્છા રહ્યા કરે છે, શુભ કાર્યમાં એક બીજાનું અનુકરણ કરવું એજેમ ઘટિત છે તેમજ વગર વિચાર્યે અંધ અનુકરણ ન કરવું તે પણ જરૂરનું છે. આ બાબતમાં સત્ય માર્ગ સ્પુટ રીતે બતાવવાની સુઝ જનોની ફરજ છે. આ બાબત દરેક દીર્ઘ દષ્ટિવાન સુઝ લેખકોને લેખો લખી મોકલવા અમારી વિનંતિ છે. દરેક લેખની અંદર શાસ્ત્રની વિરૂદ્ધતા કે યુક્તિશૂન્યતા ન આવે એ વાત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાની છે, તેમજ પરનિદાથી અજગા રહેવાની તો અમારી પ્રવૃત્તિજ છે. એ વાત ભૂત્રી જવાની નથી. અન્ય માસિકો કે પત્રોમાંથી પણ ઉપયોગી જણાય તેવા લેખો લેવા ઉચ્છા રહે છે. 'જૈન કાવ્યોનું મહત્વ' એ નામનો લેખ દિગંબરજૈનમાં હિંદીમાં આવે છે તે લેવા ઇચ્છા વર્તે છે. એ લેખ બહુજ શ્રેષ્ઠ લખાયેલો છે. કેટલાએક જૈન સાક્ષરોમાં ગણાતા બંધુઓ લેખો લખવાના સંબંધમાં ઉપેક્ષા રાખે છે, અને કેટલાક ટુંકે ભંડોળવાળા બંધુઓ શક્તિ ઉપરાંત લેખો લખે છે તે બંને બાબત ઠીક નથી. સાક્ષરોએ પોતાની શક્તિ ન ગોપવતાં તેનો લાભ જૈનવર્ગને આપવો જોઈએ અને એછી શક્તિવાળા બંધુઓએ પુષ્કળ વાંચન મનનદ્વારા શક્તિ વધારીને પછી લેખો લખવા જોઈએ. આ માત્ર અમારી સૂચના છે.

સુનિમહારાજ પૈરી જેઓ લેખ લખી શકે તેવી શક્તિ ધરાવનારા મહાત્માઓ છે તેમજ સન્મિત્રનો દાખલો લઈને નવા નવા વિષયો ઉપર લેખો લખવાની કૃપા કરવી જોઈએ. એના વાંચનથી અવશ્ય જૈનવર્ગને અસર

નવું વર્ષ

૭

થાય છે. વાંચવાની અસર થયો સિવાય રહેતી નથી; એથી હઠ મનવાળાના હૃદય પણ માર્દ થઈ શકે છે.

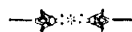
ગતવર્ષમાં સુસુદાયની અંદર કોઈ નવી ચર્ચા ઉપસ્થિત થઈ નથી.. દેવદત્યની ચર્ચા થાળે પડી છે, અને કેશરની ચર્ચામાં માત્ર અમલિત્ર વાપરતું નહીં એટલા શબ્દોજ રિચિતિ કરી રહ્યા છે. શેઠ આણુંદણ કલ્યાણુજીની પેઠી અથવા અમદાવાદ વિદ્યાશાળા જેવી કોઈ સંસ્થા શુદ્ધ કેશરની ખાત્રી કરી સામટું મંગાવી એક સરખા ભાવે રતલખંધ અથવા તોલા બંધ આપે તો આ બાળતનો છેવટનો નિવેડો આવી શકે તેમ લાગે છે.

પદબંધ લેખ હવે બહુ આવવા માંડ્યા છે તેથી દરેક અંકમાં બે ત્રણ લેખ તેવા આપવામાં આવે છે, પરંતુ તેમાં અસરકારક કૃતિના રચનારાઓની સંખ્યા અલ્પ છે. જોકે ગદ્ય કરતાં પદ્ય કેટલીક વખત બહુ વિશેષ અસર કરી શકે છે, પરંતુ તેને માટે તેવી કૃતિની અપેક્ષા છે. તેવા વિષયના લેખકો માટે આ જરૂરની સૂચના કરી છે.

પ્રશ્નોત્તરના લેખથી બહુ સારી અસર થાય છે, તેથી પ્રાચીન તેમજ અર્વાચીન તેવા લેખો દાખલ કરવાની ઇચ્છા રહ્યા કરે છે. કોઇપણ બાળતમાં શંકા પડતાં કોઈ બંધુ અમારી તરફ જો લખી મોકલશે તો અમે તેનો શાસ્ત્રાધાર સાથે ચુકિતપૂર્વક ઉત્તર આપશું અને તે માસિકમાં પ્રગટ કરવા લાયક જણાશે તો પ્રગટ પણ કરશું. એમાં શાસ્ત્રાભ્યાસી બહુશ્રુત મહાત્માની સહાય પણ મેળવવામાં આવશે.

નવા વર્ષના પ્રારંભમાં ઉપર પ્રમાણેની અમારી હૃદયોર્મિ પ્રગટ કરી છે. તેને સફળ કરવી તે કાર્ય શાસનાધીશનું છે. પ્રયાસ કરવો તેજ અમારે આપીન છે. નવાં ઉદ્ભવા વર્ષના અંકમાં રહેલ ત્રણનો અંક રત્નત્રયીની વૃદ્ધિ સૂચક છે, અને નવનો અંક નવવધના આરાધનનો સૂચક છે. ચાલુમાસ એ ત્રણ નવવધના આરાધનના અંગનોજ છે. આ માસમાં નવ આગિલવડે નવવધનું આરાધન અનેક ઉત્તમ શ્રાવક શ્રાવિકાઓ કરે છે. જેઓ કરતા ન હોય કે કરી શકતા ન હોય તેમને તેના આરાધનમાં પ્રયત્નશીળ થવા વિનંતિ છે. એ નવવધનું આરાધન માત્ર આગિલ કરવાવડે કરવાનું નથી, પરંતુ અષ્ટ પ્રકારી પૂજા અને રનાત્રાદિક મહોત્સવવડે તેનું આરાધન કરવાનું છે. તે ઉત્તમ ક્રોધને અંગે પ્રેરણા કરી આ લઘુ લેખ સંભાષ કરવામાં આવે છે અને જૈન બંધુઓને જેમ અને તેમ આરંભ પરિવ્રજાદિકમાંથી પાછા ઓસરી, જ્ઞાન દશન ને અસ્થિત્રની આરાધનમાં વિશેષ વિશેષ પ્રવૃત્તિ કરી, જૈન શાસનને દીપાવવા વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

પ્રારંભમાં સર્વ લોકોને સદ્બુદ્ધિ આપો. તથાસ્તુ.

સુબોધ વાક્યો.

(લેખક-સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી.)

- ૧ 'ધર્મો રક્ષતિ રક્ષતિ' -સદ્ભાવથી સેવેલો ધર્મ આપણું સદાય રક્ષણ કરે છે.
- ૨ છતે કાને હિત વચન ન સાંભળે-હોયે ન ધરે તે કમનશીળ બહેરો છે.
- ૩ છતી જીભે અવસર ઉચિત હિત-પ્રિય બોલી ન બોલે તે મુંગો છે.
- ૪ છતી આંખે ન કરવાતું કરે, મદાંધ બની. અનાચાર સેવે તે અંધ છે.
- ૫ યૌવન, ધન અને આયુષ્ય જેવી અસ્થિર વસ્તુમાં વિશ્વાસ રાખી બેસે તે મૂર્ખ.
- ૬ ખરી તકે અપાય તે અને ફળ-લાભની પરવા રાખ્યા વગર દેવાય તે દાન.
- ૭ સત્ય જેવું સુખતું મંડન નથી અને શીલ સદાચાર જેવો શ્રેષ્ઠ શૃંગાર નથી.
- ૮ પરાધીનતા જેવું દુઃખ, સંયમ જેવું સુખ અને પ્રાણીહિત જેવું સત્ય નથી.
- ૯ દુર્જન, પરસ્ત્રી અને પરધન પ્રત્યે પ્રીતિ-આદર ભૂલે ચુક્યે કરવો નહિ.
- ૧૦ સત્યને ક્ષમાશીલ પુરુષ જગતને જીતી શકે છે. દયાળુને દેવતાઓ પણ નમે છે.
- ૧૧ સત્ય, પ્રિયભાષી અને વિનીત (સુનમ્ર)ને સૌ કોઈ વશ થઈ જાય છે.
- ૧૨ દાન, જ્ઞાન, શૌર્ય ને ધન અનુક્રમે પ્રિયતા, નમ્રતા, ક્ષમા અને ઉદારતાના યોગેજ શોભે છે.
- ૧૩ સ્વપર હિત કાર્ય કરવામાં ઉજમાળ રહેવાવડેજ આ માનવભાવની સફળતા થવા પામે છે.
- ૧૪ જ્ઞાન-સમજ વગરની લુખી કરણી અંધણી છે અને ક્રિયા વગરનું એકલું જ્ઞાન પાંગળું છે.
- ૧૫ ઇન્દ્રિયોના વિવિધ વિષયોની લલચામણીઓથી નજ લલચાય તેજ ખરો જ્ઞાની છે.
- ૧૬ વિવરણમાં એવાર અપડાઈ જાય છે તેનાં ભાતી દુઃખોની સીમા અટકતી શકાતી નથી.
- ૧૭ સ્ત્રીઓનાં ગહન (ગુહા) ચરિત્રનો પાર જાણેજ પામી શકાય છે; તેથી ન જણાય તે ખરો શૂરો.
- ૧૮ અંદરથી અનેક રાણી ખરી શીતળતા ઉપજાવનારા ખરેખરા સંત-સુસાધુ જનોજ હોય છે.

સુખોપવૃત્તિ.

૯

- ૧૬ કાનરૂપી સોનાના કથોળાવતી ખીવા ચોગ્ય ખરૂં અમૃત સત-મહાત્મા-ઓનો ઉપદેશજ છે.
- ૨૦ ખરો હિતમિત્ર (સન્નિમિત્ર) એજ કે જે આપણને પાપાયરણથી બચાવી પુન્યમાર્ગમાં ભેડે.
- ૨૧ ખરી કરૂણા (દયા-અનુકંપા), દક્ષિણતા અને મિત્રીને સદાય સંદભાવથી સેવ્યા કરવી.
- ૨૨ પ્રાણાન્ત કળે પણ અજ્ઞાન, ખેદ (દીનતા), ઉન્માદ અને હીનતાનો સંગ નજ કરવો.
- ૨૩ સંયમી (સદાયરણી) નર રત્ન સદાય સેવ્ય છે અને સંયમપતિત નિન્દ્ય છે.
- ૨૪ આ કલિકાળમાં પણ સત્પુરૂષો મેરૂપર્વત જેવા તિશ્વળ, ટેક-પ્રતિજ્ઞાવાળા જણાય છે.
- ૨૫ આ દુસ્તર ભવસાગર તરવાને સારુ જીવને ખરા આલંબનરૂપ સદશુરૂતું હિતવચનજ છે.
- ૨૬ હિંસા, અસત્ય, ચોરી, બારી પ્રમુખ દુરાચારો કલ્યાણના અર્થી જનોએ જરૂર તજવા ચોગ્ય છે.
- ૨૭ સત્ય જ્ઞાન અને સત્ય-સાચી કરણીના સહયોગેજ આ દુસ્તર ભવસાગરે તરી શકાય છે.
- ૨૮ સદ્ભાવપૂર્વક દાન શીલ ને તપ અથવા સંયમ-આત્મનિઘરૂપ ધર્મ સમાન પ્રેમ ભાતું ખીણું નથી.
- ૨૯ જેનું અંતર શુદ્ધ સ્ફટિક રત્ન જેવું નિર્માળ-નિષ્કલંક વર્તે છે તેજ ખરો પવિત્ર આત્મા છે.
- ૩૦ જેના અંતર-ઘટમાં વિવેક-પ્રકાશ પ્રગળ્યો છે તેજ ખરો વિદ્વાન-પંડિત છે.
- ૩૧ ખરા (આત્મજ્ઞાની) શુરૂનું અપમાન કરવા જેવું કોઈ ઉગ્ર વિષ-પાપ નથી.
- ૩૨ મોહ જેવી કોઈ આકરી મદિરા નથી અને ઇન્દ્રિયોના વિષયો જેવા કોઈ છુપા ચાર નથી.
- ૩૩ પ્રમાદ-સ્વચ્છંદતા સમાન કોઈ શત્રુ નથી અને સહઉદય સમાન કોઈ હિતમિત્ર નથી.
- ૩૪ લોભ-તૃષ્ણા-અસંતોષ સમાન દુઃખ-દારિદ્ર નથી અને સ્ત્રોતપ્રજા સમાન સુખ સંપત્તિ નથી.
- ૩૫ પરાપકાર સમાન પુણ્ય નથી અને પરપીડા સમાન પાપ નથી.
- ૩૬ પાપી પામેના પરચતે-કુદરતી રીતેજ પાપી જનોને કરેલા પાપની શિક્ષા મળી રહે છે.

૩૭ તુલસી હાથ ગરીબકી, કળુ ન ખાલી જાય; મુલા 'ઢોરકે ચામસે', લોહાં ભરમ હોઈ જાય.

૩૮ શુદ્ધ-આત્મતત્ત્વનું ચિન્તવન-શોધન કરી લેવું એજ સદ્બુદ્ધિ પામ્યાનું શ્રેષ્ઠ ફળ છે.

૩૯ યથાશક્તિ તપ, જપ, વ્રત, નિયમ, જ્ઞાન ધ્યાન યોગે આત્મ-સુવર્ણ શુદ્ધ કરી લેવાથી આ દુર્લભ માનવદેહની સાર્થકતા થાય છે. આત્મસાધન વગરનો ભવ પશુની જેવો નકામો જાય છે.

૪૦ ખરો શ્રીમીઓ જેમ ધૂળને ધમી સોતું કાઢે છે તેમ આ જડ-દેહા તું દમન કરીને જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને સદ્વીર્યરૂપ આત્મસંપત્તિ મેળવી લેનારજ ખરો વિજ્ઞાની છે.

૪૧ પ્રિય-મિષ્ટ વચન સાથે આદર-સત્કાર પૂર્વક દીધેલું પાત્રદાન શોભા પામે છે.

૪૨ શૂરવીરતા સાથે ક્ષમા, જ્ઞાન સાથે અગર્વ—નમ્રતા, અને લક્ષ્મી સાથે ઉદારતા હોય તો તે શોભે છે.

૪૩ પર આશા-સ્પૃહા સમાન દુઃખ નથી અને નિઃસ્પૃહતા-નીરીહતા સમાન સુખ નથી.

૪૪ 'હું' અને 'મારું' એ મોહના મંત્રવડે આખી દુનિયા આંધળી બની ગઈ છે.

૪૫ આત્મજ્ઞાની મુનિમહાત્માને ઇન્દ્ર કરતાં અધિક સુખ છે; કેમકે તે નિરૂપાધિક છે.

૪૬ આત્મા અનંત શક્તિનો ભંડાર છે. પરમાત્મામાં એ સર્વ જ્ઞાનાદિક સંપત્તિ પ્રગટ થયેલી હોય છે. અન્યમાં તે અપ્રગટ-છુપી રહેલી હોય છે. સાચા પુરુષાર્થ યોગે તે પ્રગટ થઈ શકે છે. અહિંસા, સંયમ અને તપ લક્ષણ ધર્મસાધનવડે ગમે તે ભવ્યાત્મા તેને પ્રગટ કરી શકે છે. સમ્યક્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર એજ સકળ આંતરસમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાનો રાજમાર્ગ છે.

૪૭ આત્મા મોહની પ્રબળતાથી જડ વસ્તુઓમાં મુંઝાય ત્યાં સુધી તે બહિરાત્મા કહેવાય છે, વિરેકવડે ખોટો મોહ તજી ખરી વસ્તુ આદરવા ઉજમાળ બને તે અંતરાત્મા કહેવાય છે અને અનંત જ્ઞાનાદિક સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરે તે પરમાત્મા કહેવાય છે.

ધૃતિશમ્.

(સ. ક. વિ.)

આપણી ભાવી ઉત્તતિનાં સાધન.

- ૧ જેમ અને તેમ આપણે સહુએ આપણું ચારિત્ર ઉત્તમ પ્રકારે ઘડવું જોઈએ. ખોટા ડોળ-ડિમાક તણ તાત્ત્વિકતાજ આદરવી જોઈએ. કેવળ દોહર-જનની રીતિ સર્વથા તજી ને સ્વકર્તાવ્ય કમ આત્મસંતોષાર્થેજ કરવા તત્પર થાઓ.
- ૨ દેશ કાળ ભાવને બરાબર તપાસી પવિત્ર ધર્મ-શાસનની રક્ષા ને પુષ્ટિ થવા પામે એવો તાત્ત્વિક બોધ તત્ત્વજિજ્ઞાસુ ભવ્યાત્માઓને આપવો જોઈએ.
- ૩ સુખશીલતા તણ દેહદમન-ઈન્દ્રિયદમન કરતા રહેવું જોઈએ. જીવનમાં સાદાઈ ઉતારી દેવી જોઈએ.
- ૪ અહિંસા ધર્મની રક્ષા ને વૃદ્ધિ નિમિત્તે અત્યાર સુધીમાં અજ્ઞાનવશ જે જે ભ્રષ્ટ-દોષિત ખાન પાન અને વસ્ત્ર પાત્રાદિકનો છુટથી ઉપયોગ કરવામાં આવતો હોય તે હવે સમજપૂર્વક વિવેકથી તરત તણ દેવો જોઈએ.
- ૫ વિદેશી ભ્રષ્ટ વસ્ત્રોનો મોહ સર્વથા તણ શુદ્ધ સ્વદેશીનો જાતે સ્વીકાર કરી તેનો ખુબ પ્રચાર કરવો જોઈએ.
- ૬ વગર જરૂરની ચીજનો ત્યાગ કરી અને તેટલી થોડી અને પવિત્ર વસ્તુઓથીજ જીવનનિર્વાહ કરવો જોઈએ.
- ૭ આરોગ્યતાના નિયમો તરફ રહેતી બેઠરકારી દૂર કરવી જોઈએ.
- ૮ શરૂઆતથી પ્રજ્ઞને રૂઠા ખીજ-સંસ્કારો મળે એવી તજવીજ જવાબદાર માતૃપિતા કે વડીલ શુર્વોદ્ધે જરૂર કરવી જોઈએ.
- ૯ વધતો જતો સ્વચ્છાચાર અલસાવી દેવા પ્રબળ ચત્ન કરવો જોઈએ.
- ૧૦ કલેશ કંકાસ-વૈર વિરોધ શમાવી, સહિષ્ણુતા યોગે એકતા સાધી, અવનતિના ખાડામાંથી ઉંચા ભાવી ઉત્તતિના માર્ગે પ્રયાણ કરવું ઘટે છે. ઇતિશમ.

(સ. ક. વિ.)

ભૂલનો સુધારો—ગયા વર્ષના માહાસતના અંકમાં પ્રશ્નોત્તરો પૈકી ૨૧ મા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં ચૌદપુર્વી આહારક શરીર કરીને પ્રભુપાસે મોકલે તે પ્રભુના દ્રવ્યમન વડે ઉત્તર મેળવીને પાછું જાય એમ લખ્યું છે તે ભૂલ છે. આહારક શરીર પ્રભુ પાસે આવી પ્રભુના શરીરને સ્પર્શી ભગવંતના મુખ-કમળથી ઉત્તર મેળવીને પાછું જાય છે. દ્રવ્યમન વડે તે અવધિજ્ઞાની અને મનપર્યવજ્ઞાની ઉત્તર મેળવે છે. આ ભૂલ સુધરાવનાર મુનિરાજનો આભાર માનીએ છીએ.

તત્ત્વી.

➔ પુત્રવધુ પરીક્ષા. ➔

શેઠે જ્ઞાતિ-જન સમક્ષ ચાર પુત્રની વહુઓને પાંચ પાંચ શાળના દાણા સાચવવા આપીને તેમની ચોખ્ખતા સંબંધી કરેલી પરીક્ષા અને તે ઉપરથી ભવ્ય જનોએ લેવા ભેગ ચુંદર બોધ—જેવા શેક તેવા ગુરુ જેવો જ્ઞાતિજન તેવો શ્રમણ સંઘ. જેવી વહુઓ તેવા ભવ્યજનો અને જેવા શાળના દાણા તેવા વ્રત-નિયમો જાણવા.

૧ સાચવવા આપેલા શાળના દાણા ફેંકી દેનારી યથાર્થ નામવાળી ઉજ્જિગ્રતા જેમ કચરો પુણે કે એઠવાડ પ્રમુખ નોકરની પેરે કાઢવાનું કરવા-વડે મહા દુઃખી થઇ, તેમ જે ભવ્યાત્મા સંઘસમક્ષ ગુરુએ આપેલાં મહાવ્રતો અંગીકાર કરીને મહામોહને વશ થઇ તે બધાં ગમાવી દે છે તે આજ ભવમાં લોકની નિંદાને પાત્ર બને છે; અને પરલોકમાં પણ અનેક દુઃખથી પીડિત થઇ અનેક પ્રકારની (ચોરાશી લાખ) જીવાયોનિમાં ભટકતો રહે છે.

૨ વળી જેમ શાળના દાણાને ખાઇ ગયેલી યથાર્થ નામવાળી ભોગવતી રાંધણ ચિંધન પ્રમુખ કામ કરવાવડે દુઃખનેજ પામી, તેમ જે મહાવ્રતોને પામીને જીવનનિર્વાહ (આજીવિકા) પૂરતો તેનો ખર્ચ કરે છે અને મોક્ષસાધનની ઇચ્છાથી રહિત છતો વિવિધ આહારાદિકમાં આસક્ત રહે છે, તે વેપધારી હોઇ આહારાદિક તો અહીં યથેચ્છ મેળવી શકે છે, પરંતુ તત્ત્વજ્ઞ જનોના સત્કારને પાત્ર થતો નથી, અને પરભવમાં દુઃખી થાય છે.

૩ તેમજ શાલિના દાણાને સાચવી રાજનારી યથાર્થ નામવાળી રક્ષિતા વહુ જેમ કુટુંબ પરિવારને માન્ય થઇ અને ભોગવિલાસને પામી, તેમ જે જીવ પાંચ મહાવ્રતો આદર સહિત ગ્રહણ કરી લગારે પ્રમાદ કયા વગર દોષ રહિત તેનું પાલન કરે છે તે આત્મસહિતમાં સાવધાન સતો આ લોકમાં પણ પાંડિતોવડે પૂર્ણ-સત્કાર પામી એકાંતે સુખી થાય છે; અને પરભવમાં સ્વર્ગ અને મોક્ષના સુખ પામે છે.

૪ વળી જેમ (સ્વજન પાસે) શાલિ રોપાવનારી યથાર્થ નામવાળી નાની રોડિણી વહુ શાળને વધારી સર્વ માલમીલકતનું સ્વામીપણું પામી, તેમ જે ભવ્યાત્મા (ગુરુ પાસેથી) મહાવ્રતો પ્રાપ્ત કરીને પોતે તેનું યથાર્થ પાલન કરે છે અને અનેક જનોના હિતાર્થે બીબા અનેક ભવ્યજીવને તેવાં વ્રતો આપે છે, તે અહીં સંઘમાં પ્રધાન એવા યુગપ્રધાન ઉપનામને પામે છે; અને જૈનમસ્વામીની જેમ સ્વપરને કલ્યાણકારી બને છે. વળી તે પંચિંધ શાસનની વૃદ્ધિ કરનાર અને ઉન્માર્ગગામી ઉન્માર્ગદર્શકોને આશ્રય કરનાર સુનિ વિદ્વાન જનોવડે સેવાતો-પૂજતો અનુકર્યે સિદ્ધિપદ-મોક્ષને પામે છે.

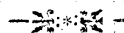
સ. ક. વિ. ઇતિશમ

સુક્ત વચનો (સાર રૂપે.)

- ૧ અહો ભદ્ર ! જે શુભ કૃત્ય કાલે કરવા વાચું હોય તે આજેજ અને તે પણ અને તેટલી ઉતાવળે કર. વાયદામાં ને વાયદામાં અવસર વીતાવી દે છે, પછી તું તે ક્યારે કરી શકીશ ? કાળની ગતિ ગહન-અકળ છે.
- ૨ લોભ-લાલચમાં લપટાયેલો જીવ તેમાંથી ભાગ્યેજ ઉગરી શકે છે.
- ૩ દુર્જન અને ચળચિત્તની કૃપા એ ખૂરી, અને સન્નજનનો ત્રાસ ભલો.
- ૪ સન્નજન પુરુષોની સકળ સંપત્તિ પરમાર્થ-પરોપકાર અર્થેજ હોય છે.
- ૫ વહેતું પાણી નિર્મળ રહે છે અને ગાંધીઆર હોય તે ગંગા નય છે, તેમ સંતસાધુજનો પ્રતિબંધ રહિત દ્વેષતા સારા રહે છે; એક કામે રહેતાં કંઈને કંઈ દોષ-કલંક લાગી બેસે છે. ગૃહસ્થનો પરિચય વધવાથી સંયમ ઠીક વધતું નથી.
- ૬ સદ્ગુણાતુરાગીને ભક્તિ, નિર્મોહી-અવિકળને તત્ત્વજ્ઞાન, રાગ દ્વેષ રહિત સમભાવીને સુખિત અને નિર્દોષી-સંતોષીને સુખ-શાન્તિ મળે છે.
- ૭ ખરેખરા ગંભીર-મોટા દીલના પોતાના મુખે આત્મપ્રશંસા કરતા નથી.
- ૮ ભણવા માત્રથી જની પંડિતાઈ આવતી નથી, ખરા વિશુદ્ધ શાસ્ત્રપ્રેમથી તે આવે છે.
- ૯ આત્મજ્ઞાનીઓનો સમાગમ થતાં શાન્તરસની લૂંટાલૂંટ થાય છે અને અજ્ઞાનીઓનો મેળાપ થતાં ભારે માથાકૂટ કરવા વખત આવે છે.
- ૧૦ શાણા ચતુરને જાણી વાતનો વિચાર હોય છે. મૂર્ખને લાજ-શરમ હોતી નથી. તેને ગદ્ગભાગી જેમ ગમે તેમ કરીને પેટ ભરવાથીજ કામ હોય છે.
- ૧૧ જેને લોભ-તૃષ્ણા ટળી-નિઃસ્પૃહતા આવી તે શાસનપતિ શાહ છે.
- ૧૨ પરમાત્મતત્ત્વમાં લે (લેવા) લાગી તે આખરે તદ્રૂપ થઈ જવા પામે છે. નિઃસ્વાર્થ પ્રેમથી ગતિ અજળ છે-તેનો પ્રભાવ અચિન્ત્ય છે.
- ૧૩ નોક્કસાધક-સુમુકુને મન દેવગુરુ એકવાં હિતકારી ભાસે છે, અને મન વચન કાયાથી અલેદ ભાવે એકનિષ્ઠ જની તેમનીજ તે ભક્તિ કરે છે.
- ૧૪ સંત સમાગમ મળવો મહા સુશકેલ છે, તેનું સુખ અપૂર્વ-અલૌકિક છે.
- ૧૬ સંત-મહાત્માનું હૃદય પાતાળી ક્ષવા જેવું અગમ-અપાર હોય છે. તેમાં અનંત-અખુટ (શાન્ત) રસ હોય છે. ભાગ્યશાળી ભક્તો તેનો લાભ પામે છે.
- ૧૭ સંતો પ્રત્યે ખરો વિનય-હૃદયનો અવિહંગ પ્રેમ-આદર દાખવનાર સૂઝનોજ સાચો આત્મલાભ મેળવી શકે છે. મિથ્યાભિમાની જનો તેનાથી વચિત રહે છે.
- ૧૮ ઉર્ધ્વ કચ્છીથીજ કલ્યાણ છે. તેના વગર કેવળ ઉચા કુળમાત્રથી શું વળે ?
- ૧૯ ચૈતન્યગુણવડે જગતના સર્વ જીવોને સમાન લેખવા યોગ્ય છે.

- ૨૦ કનક, ચંદન અને શેલડીની પેરે ગમે તેટલા છેદ્યા લેદ્યા કે પીડ્યા છતાં સંત-સંજ્ઞાનો પોતાનો ઉત્તમ સ્વભાવ તથા વિકાર પામતા નથી.
- ૨૧ શુદ્ધ-નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ નિભાવવો તે મીઠાને ઘોઠે અગ્નિમાં ચાલવા જેવું કઠણ છે.
- ૨૨ ઝેર જેવું વિષમ વચન અંતર-હૃદયને બાળી ખાખ કરી નાંખે છે. જ્યારે અમૃતની ધારા જેવું સંત-વચન અંતર-આત્મામાં ગરી શીતળતા ઉપજાવે છે.
- ૨૩ કાગડો કઠોર-અનિષ્ટ વચનથી જગતમાં અળખામણો થયો છે અને કોયલે મિષ્ટ-મધુર વચન ઉચ્ચારવા વડે જગતને વશ કરી લીધું છે.
- ૨૪ એવું હિતકર, પ્રિય ને પથ્ય-સત્ય વચન બોલવું કે જેથી તે સહુને રૂચિકર થાય.
- ૨૫ રહેણી-કરણી સુધાર્યા વગર કેવળ લુખ્ખી કહેણી માત્રથી કશું વળતાર નથી.
- ૨૬ પરમાર્થને હોતે સંતજનો સકળ કદને પ્રસન્ન સુખે સહન કરી લે છે.
- ૨૭ ગમે તેટલા સંતોનો સમાગમ થયા છતાં કપડીનો ઉદ્ધાર થઈ શકતો નથી.
- ૨૮ જ્યાં ગુણની કદર ન હોય ત્યાં રહેવાથી વિશેષ લાભનો સંભવ નથી.
- ૨૯ ‘માગવા કરતાં મરવું ભવું’ એવી સમજવાળા સંજ્ઞાનો પ્રાણાન્તે પણ સ્વાર્થ માટે માગતાજ નથી, બાકી પરમાર્થની ખાતર તો ખેશક તેઓ માગે છેજ.
- ૩૦ એક અંહકારથી કયું કરાવ્યું બધું ધુળ મળે છે, અને ભારે હાનિ થવા પામે છે.
- ૩૧ સત્યની ખાત્રી થતાંજ તેતરફ ઢળી પડવું. જોટો-કઠાગ્રહ કરવો નહીં.
- ૩૨ સમયોચિત સઘળું સારવાનપણે કરવું. પ્રસંગ વગરનું બોલવું કે મૌન રહેવું બંને શોભે નહીં તેમ લાભદાયક પણ બને નહીં. વિચારશૂન્યપણે અતિ ઘણું બોલવું તે વજ્ય છે.
- ૩૩ જેના અંતરમાં પ્રેમ વસે છે તેને આખી દુનિયા વશ થઈ રહે છે, પ્રેમ વગરની ભક્તિ પણ નિર્મોલ્ક-રસ વિહુણી-લુખ્ખી લાગે છે.
- ૩૪ અંતરમાં ઉગેલો પ્રેમ છાનો ન રહે, મુજથી ન બોલે તો પણ નેત્રથી ખાત્રી થાય.
- ૩૫ ખરો વૈરાગ્ય (જ્ઞાનગંભિત) પ્રગટે તો પરમતત્ત્વ સાથે પ્રીતિ અવિચ્છિન્ન લાગી રહે. એક પણ પણ વિસરે નહીં. શુદ્ધતત્ત્વનો પ્રકાશ ત્યારેજ થવા પામે.
- ૩૬ બહ્યાતું કળ એ છે કે શુદ્ધ આત્મતત્ત્વ આદરવું અને જડ-મલીન તત્ત્વ તજવું.

(સ. ક. વિ.)

મહાવીરની કેવલ્ય ભૂમિ.

૧૫

મહાવીરની કેવલ્ય (નિર્વાણ) ભૂમિ.

નલંદા અને રાજગૃહી જતાં પાવાપુરીનાં દર્શનનો લાભ અમને અણધાર્યો જ થયો. અરુન્ધતિદર્શન ન્યાયથી કહેતું હોય તો પાવાપુર બિહાર શરીફ પાસે છે; બિહાર શરીફ અખત્યારપુરથી વીસ પચીસ માઈલ દૂર છે, અને અખત્યારપુર બિહારની રાજધાની બાંકીપુર પટનાથી પૂર્વ તરફ મેઘન લાઈન ઉપર આવેલું છે.

અખત્યારપુરથી રાજગૃહીના કુંડ સુધી જે રેલવે જાય છે તે નાની છે અને ટ્રામનો માફક ગાડીઓને રસ્તે ગામડાનાં ઘરોની બે હારોની વચ્ચે ધડને જાય છે. દેશદેશાન્તરના જિજ્ઞાસુ યાત્રાળુઓ માટે જ આ રેલવે નિર્ધાર કરેલી હોય એમ લાગે છે. સુમતુ યાત્રાળુઓ પણ તેના લાભ લઈ શકે છે, જો કે રેલમાં બેસીને કરેલી યાત્રાથી પુણ્યને ખલે પાપ જ લાગવાનો સમ્ભવ વિશેષ છે.

બિહાર શરીફ સુધી પહોંચતાં અમારો સંઘ સારી પેઠે વધી ગયો હતો, એટલે પાંચ એકાઓ કરી તેમના ઉપર અમે સવાર થયા. આ એકાઓનો આકાર ક્યા સંક્રામાં નહીં થયો હશે એની તપાસ કરવા જેવી છે. માણસના હાડકાં સીધી રીતે ભાગ્યા વગર તે સુકામ સુધી પહોંચાડે છે એમાં શક નથી. આવા એકાઓ ઉત્તર હિન્દુસ્તાનમાં બધે હોય છે, અને ત્રણ ત્રણ ચાર ચાર સુધી માણસો તેના પર સવારી કરે છે. એકાનો બોજ હલકો હોવાથી એમાં ઘોડાને સગવડ છે ખરી, આવા એકાના અનુભવની સરખામણીથી જ જૂના લોકોએ પાલખીને સુખવાહનનું નામ આપ્યું હશે. આસપાસનો મુલક લીલો-છમ અને રળિયામણો છે, વચમાં ઠેકઠેકાણે નાનાં મોટાં તળાવો આવે છે. તેના ઉપર બાજેલી લીલ લીલી નથી હોતી, પણ લાલ કે અંજીરાયા રંગની હોય છે, અને તેથી દેખાવમાં બહુજ સુંદર લાગે છે. અજાણ્યાને આ વનસ્પતી નીચે પાવું હશે એવી કલ્પના પણ ન આવે.

બાર વાગે નીકળેલાં અમે લગભગ બે વાગે પાવાપુરી પાસે આવી પહોંચ્યા. પાવાપુરીના પાંચ સુધાધવલ મંદિરો દરશી જ એકાદ સુંદર ખેટ જેવાં લાગે છે. આસપાસ બધે ડાંગરનાં સપાટ ખેતરો, અને વચ્ચે જ મંદિરોનું સફેદ મૂય. રસ્તો જરા ગોળ ફરીને આપણને મંદિર તરફ લઈ જાય છે.

પાંચ મંદિરોમાં એક જ મંદિર વિશેષ પ્રાચીન જણાય છે. મંદિર મેનોનાં છે, એટલે તેની પ્રાચીનતા ક્યાંયે ટકવા તો દીધી જ નથી. પુખ પચા ખરચી ખરચીને પ્રાચીનતાનો નાશ કરવો એ બધું તેમનો ખાસ શોખ હોય

૧ અહીં કેવલ્ય ભૂમિ નહિ પણ નિર્વાણ ભૂમિ છે,

એમ જ લાગે છે. પાલીતાણુ પશુ એ જ દશા થઈ ગઈ છે. ફક્ત દેલવાડામાં બૂની કારીગરીને છાને એવી મરામત થાય છે.

મુખ્ય મંદિર એક સુંદર તળાવની અંદર આવેલું છે. તળાવમાં કમ-ગોત્રી એક ઘટા બાજી છે. પાણીમાં માછલાઓ અને સૂપો આમતંત્ર સજવળતા ખૂબ દેખાય છે. અમે ગયેલા ત્યારે તળાવનું પાણી એમણું થયેલું હોવાથી કમળપત્રોની ટોક ઉઘાડી પડી હતી, અને બિચારા પાંદડાંઓ પ્રાપ્ત બેવાં થઈ ગયાં હતાં.

અમૃતસરના સુવર્ણમંદિરની પેઠે આ મંદિરમાં જવાને પણ એક પુલ બાંધેલો છે. મંદિરો બેઠાઘાટનાં અને પ્રમાણશુદ્ધ છે. ગર્ભગૃહની આસપાસ ચારે બાજુ પર લંગચોરસ ગુંબજ છે એ આ મંદિરની વિશેષતા છે. ઠલાડોવિદ લોકો આવા ગુંબજનો આકાર બહુ જ વખણે છે. બાકીનાં આસપાસનાં મંદિરો ઉંચાં શિખરોવાળાં છે. શિખરોમાં કંઈ ખાસ કળા જણાતી નથી, છતાં દૃષ્ટિપર તેની છાપ સારી પડે છે.

આ મંદિરની કેટલીક મૂર્તિઓ અસાધારણ સુંદર છે. ધ્યાનને માટે આવી જ મૂર્તિઓ હોવી જોઈએ. મૂર્તિની સુંદરતા જોઈ તેમને હું મોહક કહેવા જતો હતો, પણ તરતજ યાદ આવ્યું કે આ મૂર્તિનું ધ્યાન તો મોહને દૂર કરવા માટે હોય છે. ચિત્તને એકાગ્ર કરવાની શક્તિ આ મૂર્તિઓમાં જરૂર છે.

આ મંદિરોની પૂજા ત્યાંના પ્રાદ્ધણોજ કરે છે. જૈનમંદિરોમાં પ્રાદ્ધણોને હાથે પૂજા થાય એ એક રીતે અબુગતું લાગ્યું, છતાં હસ્તિના તાઙ્ય-માનોષિ ન ગચ્છેન્નિજનમંદિરમ્ કહેનારા પ્રાદ્ધણો બલે લોભથી--પણ આટલા ઉદાર થયા એથી મનમાં સમાધાન થયું. આજે પાવાપુરી એક નાનકડું ગામડું છે. અહિં સાધર્મનો પ્રચાર કરનાર મહાવીર જ્યારે અહીં વસતા હતા ત્યારે તેનું સ્વરૂપ કેવું હતું? હિંદુસ્તાનમાં કેટલીએ મહાન મહાન નગરીઓનાં ગામડાં થઈ ગયાં છે, અને કેટલીક નગરીઓનાં તો નામનિશાન પણ રહ્યાં નથી; એટલે આજનાં ગામડાં ઉપરથી પાવાપુરીની કલ્પના થઈ જ ન શકે પ્રાચીન કાળનો અહીં કશો અવશેષ દેખાતો નથી, ફક્ત તે મહાવીરના મહાનિર્વાણનું સ્મરણ આ સ્થાનને વળગેલું છે; અને તેથી જ શ્રદ્ધાની દૃષ્ટિ એ અઢી હજાર વર્ષ જેટલી પાછળ જઈ શકે છે, અને મહાવીરની ક્ષીણ પણ તેજસ્વી કાયા શાંતચિત્તે શિખરોને ઉપદેશ કરતી હોય એવી દૃષ્ટિઆગળ ઉભી રહે છે. આસપાસનું પ્રદેશ રહસ્ય, જીવનનો સાર, મોક્ષનું પાયથું તેમજા મુખારવિંદસાથી જ્યારે ઝરતું હશે, ત્યારે તે સાંભળવા કેણ કેણ એકા હશે? પોતાનો દેહ હવે પડનાર છે એમ જાણી તે દેહનું છેલ્લું ગંભીર ક્ષય પ્રસન્ન

મહાવીરની કેવલ્યક્રમિ

૨૭

ઉપદેશ-અર્થેનિ ઉત્કૃષ્ટતાથી કરી લેવામાં છે. ઉદ્ધૃતિ બધી થઈએ. કામમાં લઈ લેનાર તે પરમ તપસ્વીનું છેલ્લું દર્શન કોણે કોણે કર્યું હશે ? અને તેમના ઉપદેશનો આશય ઉત્કૃષ્ટ જણી બરાબર સમજવા હશે ? દૃષ્ટિને પણ અગોચર એવા સૂક્ષ્મ જન્તુથી માંડીને અનંતકોટી પ્રજાંક સુધી સર્વ વસ્તુનું-સર્વ અતિનું કલ્યાણ ચાહનાર તે અહિંસામૂર્તિનું હાલ કોણે સંધ્યું હશે ? માણસ અવ્યક્ત છે, તેની દૃષ્ટિ એકદેશી હોય છે, સંકુચિત હોય છે, માટે તેને સંપૂર્ણ જ્ઞાન નથી થતું. દરેક માણસનું સત્ય એકાંગી સત્ય હોય છે, તેથી બીજાના અનુભવને વળોડવાનો તેને હક્ક નથી, તેમ કરતાં તેને અધર્મ થાય છે. એમ કહી સ્વભાવથી ઉન્મત્ત એવી માનવબુદ્ધિને નમ્રતા શીખવનાર તે પરમ-ગુરૂને તે દિવસે કોણે કોણે વન્દન કર્યું હશે ? આ શિષ્યો પોતાનો ઉપદેશ આપી દુનિયાને પહોંચીડશે અને અઢી હજાર વર્ષ પછી પણ માનવબુદ્ધિને-હા, સમસ્ત માનવબુદ્ધિને તે બપમાં આવશે એવો ખ્યાલ તે સુખ્યપુરુષનાં મનમાં આવ્યો હશે ખરો ?

જેન તત્ત્વજ્ઞાનમાં સ્વાદ્વાદેનો બરાબર શો અર્થ છે તે બાણવાનો હું ઘડો કરી શકતો નથી, પણ હું માનું છું કે સ્વાદ્વાદ માનવબુદ્ધિનું એકાંગીપણું જ સૂચિત કરે છે. અમુક દૃષ્ટિએ જોતાં એક વસ્તુ એક રીતે દેસે છે, બીજી દૃષ્ટિએ તે બીજી રીતે દેખાય છે. જન્મમાંથી જેમ ક્ષાથીને તપાસે તેવી આપણી આ દુનિયામાં સ્થિતિ છે.

આ વર્ણન યથાર્થ નથી એમ કોણ કહી શકે ? આપણી આવી સ્થિતિ છે એટલું જેને ગળે ઉતર્યું તેજ આ જગતમાં યથાર્થ જ્ઞાની. માણસનું જ્ઞાન એકપક્ષી છે એટલું જે સમજ્યો તેજ માણસોમાં સર્વજ્ઞ. વાસ્તવિક સમપૂર્ણ સત્ય જે કોઈ જાણતા હશે તે પરમાત્માને આપણે હજી જાણી શક્યા નથી.

આ જ્ઞાનમાંથી જ અહિંસા ઉદ્ભવેલી છે. જ્યાં સુધી હું સર્વજ્ઞ ન હોઉં ત્યાં સુધી બીજા ઉપર અધિકાર ચલાવવાનો મને શો અધિકાર ? માફ સત્ય મારા પૂરતું જ છે, બીજાને તેનો સાક્ષાત્કાર ન થાય ત્યાં સુધી મારે ધીરજ રાખવી જોઈએ. આવી વૃત્તિ તેજ અહિંસાવૃત્તિ.

કુદરેલી રીતે જ માણસનું જીવન દુઃખમય છે, જન્મ-મરણચક્રિથી માણસ હેરાન થાય જ છે, પણ માણસે પોતાની મેળે કંઈ દુઃખો આજીવન ઉભાં કર્યાં નથી. માણસ જો સન્તોષ અને નમ્રતા મેળવે તો મનુષ્યબુદ્ધિનું દેવ ટકા દુઃખ જોણું થઈ જાય. આજે જે દેશદેશ વચ્ચે અને કામકામ વચ્ચે કલહ ચાલી રહ્યો છે અને મત્સ્ય પહેલા જ આપણે આ સુદૃષ્ટ પર જે નરક ઉપજાવીએ છીએ તે એકલી અહિંસાવૃત્તિથી જ આપણે એટકાવી શકીએ.

હિન્દુસ્તાનના ઇતિહાસનો એ ક'ઈ વિશેષ સાર હોય તો તે એજ છે કે-

सर्वेऽत्र सुखिनः सन्तु, सर्वे सन्तु निरामयाः ।

सर्वे भद्राणि पश्यन्तु, मा कश्चिद्दुःखभाग्भवेत् ॥

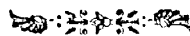
હિન્દુસ્તાનમાં જેટલા આવ્યા તેટલા બધા અહીં જ રહ્યા છે, કેઈ ગયા નથી, આશ્રિત તરીકે આવ્યા તેઓ પણ રહ્યા છે અને વિજેતાના ઉન્માદથી આવ્યા તેઓ પણ રહ્યા છે, બધા જ ભાઈ ભાઈ થઈને રહ્યા છે અને રહેશે. વિશાળ હિન્દુધર્મની, જનકના હિન્દુધર્મની, ગોતમજીવનના હિન્દુધર્મની, મહાવીરના હિન્દુધર્મની આ પુણ્યભૂમિમાં અહિંસાનો ઉદય થયો છે.

આખી દુનિયા શાન્તિને ખોળે છે. ત્રસ્ત દુનિયા ત્રાહિ ત્રાહિ કરીને પોકારે છે; છતાં તેને શાન્તિનો રસ્તો જડતો નથી. જેઓ દુનિયાને લૂંટે છે, મહાયુદ્ધને સળગાવે છે તેમને પણ આખરે તો શાન્તિ જ ભેઠયે છે, પણ તે શાન્તિ કેમ પ્રાપ્ત થાય?

બિહારની આ પવિત્ર ભૂમિમાં શાન્તિનો માર્ગ ક્યારનો નક્કી થઈ ચુક્યો છે, પણ દુનિયાને તે સ્વીકારતાં હજી વાર છે. પાવાપુરીના આ પવિત્ર સ્થળે તે મહાન માનવે પોતાનું આત્મસર્વસ્વ રેડી દુનિયાને તે માર્ગ સંભળાવ્યો હતો અને પછી શાન્તિમાં પ્રવેશ કર્યો હતો. દુનિયાના શાન્તિતરસ્યા લોકો નમ્ર થઈ, નિહોંલી થઈ, નિરહંકારી થઈ જ્યારે ફરી તે દિવ્ય વાણી સાંભળશે ત્યારે જ દુનિયામાં શાન્તિ સ્થપાશે. અશાન્તિ, કલહ, વિદ્રોહ એ દુનિયાનો કાનુન નથી, નિયમ નથી, સ્વભાવ નથી, પણ તે વિકાર છે. દુનિયા જ્યારે નિર્વિકાર થશે ત્યારે જ મહાવીરનું અવતારકૃત્ય પૂર્ણતાને પામશે.

(નવજીવન અંક ૨૩ મા.)

દત્તાત્રેય ખાલકૃષ્ણ કાલેલકર.

सत्य इतिहासनो यतो अनादर.

શુજરીય સાહિત્ય યુગમાં નવચેતન પ્રસરાવનાર શુજરાતી ભાષાના પાવરધા લેખક રા. રા. સુનશીની કલમથી શુજર સાહિત્યપ્રેમીઓ અભણ્યા નથી. તેઓની વિયત્વિહારી કલ્પનાઓ ઇતિહાસમાં બેહુદા પાત્રો કલ્પી ઇતિહાસને અને પવિત્ર મહાયુદ્ધને ઉલટા રૂપમાં ચીતરવામાં આળાદ કામ કરે છે, તેઓની શુજરાતની સેવા ઇતિહાસમાં અમરરથાન ભોગવશે પણ તે કલ્પિત ઇતિહાસમાંજ. ઇતિહાસ એ દરેક દેશની તવારીઓ બાણવાનું

સંગ્રહસ્થાન છે. દરેક દેશના ધર્મ કે સમાજની તવારીખો બાણવાનું મુખ્ય સાધન ઇતિહાસ છે. પછી ભલે તે કાવ્ય કે નાટકના રૂપમાં હોય.

ઇતિહાસમાં ઇતિહાસકાર પોતાના અનુભવની વાનકીને પોતાની વિવિધ રંગી કલમથી ચીતરી જનતા આગળ રજુ કરે છે. (પરંતુ તેને-ચિત્રને-ઇતિહાસને બેહુદા રૂપમાં નથી ચીતરતો એ ખાસ ખ્યાલમાં રાખવું.) ઇતિહાસકાર પોતાની વિવિધ રંગી કલમથી પાત્રોને કયાં સુધી ચીતરી શકે? તે પ્રશ્ન જેમ ગહન છે, તેવીજ રીતે તેનો ઉત્તર પણ ગહન છે, છતાં એટલું તો ચોક્કસ છે કે ઇતિહાસકાર પોતાના કલ્પિત પાત્રોને ઉચ્ચ સ્થાને પહોંચાડતાં ઐતિહાસિક મહાપુરૂષોને-પાત્રોને વિકારી કદરૂપા કે ઉલટા રૂપમાં મૂકવા પ્રયત્ન આદરે, ત્યારે તો તે ઇતિહાસનું ખુન કરવાજ તૈયાર થાય છે, આપણે આને માટે ઇતિહાસનાં જુનાં પાનાં ઉથલાવવાં પડશે.

રામાયણમાં કેકયીને મન્યુચુક્ત જણાવે છે છતાં પતિવ્રતાધર્મથી ઉલટી તો નજ બતાવે; રામને સીતાની પછવાડે વડોપાત કરતી બતાવે છતાં શુદ્ધકાતર તો નજ ચિતરે; સીતા પાસે રાવણને કલાકોના કલાકો સુધી કરગરતો બતાવે છે છતાં સીતાજીને તો શુદ્ધ પતિવ્રતા સાધ્વી ઝીજ બતાવે છે; તેવીજ રીતે મહાભારતઆદિમાં પણ દ્રૌપદીને દાસી તરીકે બતાવે, છતાં તેણીની શિયળ-વેલને તો નવવિકસીતજ બતાવે. આવી રીતે બીજા ઘણા દાંબલાઓ પુરાણો આદિમાં પણ મળી આવશે છતાં મૂળ પાત્રને તો કયાંય આંચ પછ ન આવવા દેવી તેમાંજ ઇતિહાસકારની ખરી ખુબી છે. ઇતિહાસકાર મૂળ પાત્રને સત્ય સ્વરૂપમાં ચીતરવામાં પોતાની વિવિધ રંગી કલમનો આબેહુજ ચીતાર ખરો કરે તેમાંજ તેની મહત્તા અને ગૌરવ સમાયલાં છે; એટલે આમાં કહેવાનું તાત્પર્ય એટલુંજ કે ઇતિહાસકાર પોતાની ઝમકભરી વિવિધ રંગી કલમથી પાત્રને ચીતરી શકે છે; પરંતુ એટલે સુધી છુટ તો નજ મેળવી શકે કે મૂળ પાત્ર કાલ્પનિક પાત્ર સાથે ઘટાવતાં ખેડોળ ઉલટું બની જાય.

હવે હું મૂળ મુદ્દા ઉપર આવીશ. ગુજરાતી સાહિત્યમંદિરના પરમભક્ત રા. રા. કવિવર દલપતરામ, રા. રા. ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી, રા. રા. ધ્રુવ, કવિવર્ય નાનાલાલ અને છેલ્લે સુનશી ઠક્કર આદિ ઘણા સાક્ષરોએ ગુજરાતી સાહિત્યોદ્યાનને ખીલવવામાં ભગીરથ પ્રયત્ન સેવ્યો છે. (આમાં કેટલાએક સાક્ષરોનો ઓછો વધતો પ્રયત્ન તો જરૂર થયેલોજ છે.) રા. ત્રિપાઠી, રા. ધ્રુવ, કે કવિ આદિ સાક્ષરોની કલમ કલ્પનાસૃષ્ટિમાંથી ઉદ્ભવેલાં પાત્રોથી ઐતિહાસિક પુરૂષો-પાત્રોના પ્રતિપાદનમાંજ સમર્થતા પ્રાપ્ત કરાવી ઇતિહાસને નિર્વિકારી બનાવી જનતા આગળ રજુ થાય છે; ત્યારે રા. રા. સુનશી આ

નિયમમાંથી અવ્યાખ્યા રીતે વિખુટા પડી પોતાની વિચિત્રવિહારી કલ્પનાઓ સામે ઐતિહાસિક મહાપુરુષોને-પાત્રોને અવનવા રૂપમાં (હોય તેથી ઉલટા રૂપમાં) ચીતરે છે એ આ વીશમી સદીમાં અક્ષત્ય અપરાધ કરે છે. (ભલે તે મુનશીયુગમાં ચલાવી શકાય.)

રા. મુનશીની વિવિધ રંગી કલમથી ચીતરાયલા-ખનાવેલા ઘણા ગ્રંથો છે, તેમાં ઐતિહાસિક મુખ્ય ગ્રંથો નીચે પ્રમાણે છે:—

“ પાટણની પ્રભુતા ” “ ગુજરાતનો નાથ ” “ પૃથ્વી વલ્લભ ” અને છેલ્લે “ ગુજરાત ” માં આવતો “ રાજા ધિરાજ ” મુખ્ય છે. આ બધા ગ્રંથો, નવસાહિત્યયુગને આડે રસ્તે દોરવવાના શુભકાર્યમાં નિરાશાધ રીતે આગળ વધે જાય છે.

પાટણની પ્રભુતામાં યતિને યમદૂતની ઉપમા આપવામાં તેઓની કલમે આંચકો પ્રાપ્ત નથી. એક સામાન્ય સાધુ કે જે કદી ભલે ચારિત્રધારી ન હોય છતાં તેનું ક્યાબીનું હૃદય આટલી હદે પહોંચવાની ધૃષ્ટતા ન કરે પ્રસિદ્ધ પતિવ્રતા શિશુલને પણ મુંઝવે સાથે પ્રેમવિહારવ્યથાવાળી ચીતરી અડધી રાત્રે તેની પ્રાસે એક યા બીજા કારણે મોઢલે છે, ત્યાં રા. મુનશી એક આર્ય-બાળા ઉપર કલંકની ઝાંખી કરાવે છે. તેથી એ ઇતિહાસનો કેટલો બધો દોહ કરે છે તેનો જ્યાં કલ્પનામાં ઉડતા આ મુનશીના લક્ષ્ય બહાર જાય એ કેટલું બધું અસંભવનીય ગણાય ? મિનલને ભાવચારિત્રગ્રંથ ચીતરવામાં તેઓની કલમે ખરેખરી બાદીશતા બતાવી છે.

આગળ ગુજરાતના નાથમાં બહાદુર યોદ્ધો, પાકો મુત્સદ્દી, સુસ્ત જૈન ઉદા મંત્રીને તેઓની (રા. મુનશીની) કલ્પિત સરસ્વતી સરખી મુગ્ધ મંજરીમાં મુગ્ધ બનાવે છે; અને લગ્ન કાં દીક્ષાની ધાક બતાવી પિંજરામાં પૂગવાની ધૃષ્ટતા કરતો ચિતરે છે; અને તેથી આગળ વધીને તેને (ઉદાને) તેણીનું (મંજરીનું) બળાટકારે હરણ કરતો ચીતરવામાં તેઓની કસાયલી કલમે પાછુંવાળીને બેયું નથી; અને ત્યાંથી ત્રીસોવનપાળનો માનીતો કાક તેણીને છોડાવી પરાણે પરણે છે. ઉદાને ત્યાં સદાવત આલતું હશે તેને માટે કલ્પનામાં આગળ વધેલા બહાદુર મુનશી લખે છે કે—“ ભુબરીબારશ વાણીયા-શ્રાવકો તેને ત્યાં પડી રહેતા હતા. ” હજી આગળ ચાલતાં શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યની બળાટકારે દીક્ષા, તેઓના દાદાનું કલ્પાંત, ઉદાની કરતા આદિ ઘણી વિવિધ પ્રકારની વાનકીઓદ્વારા સાચા ઇતિહાસ ઉપર કલ્પનોનો વિલંબ રંગી પાથ આપી સાચા ઇતિહાસને આવઠાઢન કરી રહ્યા છે. છતાં ગુજરાતના કોઈ સુવિખ્યાત સાહિત્યપ્રેમીએ એ પાથ દૂર કરવા પ્રયત્ન સરજો પણ કયો જણાતો નથી.

તેઓના ઐતિહાસિક ઘણા પ્રશ્નોમાં સાચા નિર્વિકારી પાત્રોને અને તેમાં પણ ઇતિહાસના ભૂષણરૂપ જૈન પાત્રોને ફર, વ્યુત્થિચારી, અવિચારી, શક, ધર્મોન્ધ આદિ અવનવી પુષ્પાંજલીથી વધાવવામાં મણા રાખી નથી. તેઓ પોતાના કલ્પિત પાત્રોની સાથે અધ્યાહુ પુરૂષોને-પાત્રોને નિંદનીય સ્થાન આપવામાં પોતાની ઉદારતા માને છે.

હવે છેલ્લે ગુજરાતમાં આવતા રાજધિરાજના ક્ષેત્રમાં તેઓ હદ વાળે છે; અને પોતાની સમગ્ર શક્તિનું જ્ઞાન આપતા હોય તેમ દેખાય છે. તેઓ ઉદાને કે જેણે શત્રુજય તીર્થના ઉદ્ધારનું મહદ્ કાર્ય કર્યું છે, જે પોતાના ચતુર્થ વ્રતમાં જોને મા બંદેન સરખી માને છે, જે બહાદુર યોદ્ધો છે, અને સુરત જૈન છે, એવાને પણ પોતાની કલ્પિત મહામતી વિદારી મંજરીના રૂપમાં મુગ્ધ બનાવી તેણીને મેળવવાની પેરવી કરતો ચીતરે છે, અને તેણીનાં મોહક વાગ્બાણોથી વિધાયેલો ચીતરી તેણીની તાણેદારી ઉઠાવતો ચીતરે છે- બતાવે છે. ઉપરાંત તેને પોતાના પરમેશ્વર શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યજીની મશ્કરી કરી, પોતાના પ્રેમમાં આડખીલીરૂપ માની પડિતશિરોમણિ કાલ્પનિક યુવતી મંજરી સાથે વાદમાં પરાભવ પમાડવાની ધૃષ્ટતા કરતો બતાવે છે; અને સાથે નિર્વિકારી પ્રખર વિદ્વાન બાળપ્રદ્યાચારી કળિકાળસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય જેવા પરમ પવિત્ર સાધુપુરૂષને પણ પોતાની કાલ્પનિક પૂરતું જીવંતરૂપે ખડી થતી અસરા સરખી મંજરીના દર્શનમાત્રથી તેમના નિર્વિકારી મગજને વિકારી બનાવવા સાથે ભ્રમિત બતાવે છે. ખરેખર રા. મુનશી ઇતિહાસની માળાના મણિ સરખા આ પવિત્રપુરૂષને ભ્રમિત અને વિકારી ચીતરી ઇતિહાસની તે માળાને તોડી નાખવાનું સાહસ કરે છે, બીજા શબ્દોમાં કહું તો ઇતિહાસનું છુન કરે છે. રા. મુનશી જેવા સાહિત્ય-પ્રેમીને આવા અપરાધ માટે દોષિત ગણી શકાય એમાં આશ્ચર્ય નથી, પણ તે આ ચાલતા યુગમાં ચાલી શકે ખરું ?

તેઓની કલ્પનાપ્રિય કલમ ક્યારે ક્યાં જઈને અથડાશે તેનો ખ્યાલ રા. મુનશીને નહિ હોય, પરંતુ બ્યારે તે કોઈ પર્વત સાથે અથડાશે ત્યારેજ તેનું પરિણામ બહુ વિષમ આવશે.

તેઓ (રા. મુનશી) પોતાની કલ્પનાશક્તિના બળ ઉપર બહુઈ કામ કરતી-કલમથી શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય જેવા પવિત્ર સાધુપુરૂષ ઉપર અને સુકન્યા જેવી નિષ્કલંક પવિત્ર સાધ્વી ઉપર પણ બહુ કરવા નથી સુકયા. તેઓ પોતાની ભૂલોકની માનવી સ્ત્રી પરંતુ કલ્પિત સંસ્કૃતી સરખી મંજરીથી શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યજીને પરાભવ પમાડી તે માનુષ્યોત્તર મહાત્માને એક માનુષી

અબજાના પગમાં નમસ્કાર કરાવે છે. અરે ! માનુષી પરંતુ કલ્પિત દેવી મંજરી પાસે શુભાશીર્વાદ (?) અપાવે છે.

રા. મુનશી હિંદના હીરારૂપ કે જેઓની વિદ્વતા માટે, જેઓના ઉચ્ચ-ચારિત્ર માટે, જેઓની અવશ્યનીય સાહિત્યસેવા માટે, જેમના સાહિત્યપ્રેમ માટે સાક્ષરવર્ચ શ્રીયુત્ત્રીપાઠી, રા. રણજીતરામ, રા. ઇ. સુ. દેશર્ધ આદિ સાક્ષરો માન ધરાવે છે; અને મુક્તકંઠે જેની સ્તુતિ કરતાં કહે છે કે “અમારા દેશમાં-આર્યોવર્તમાં આવા નરરત્નો પાક્યા છે-પાક્યા હતા.” અરે પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો પણ જેની સ્તુતિ કરતાં કહે છે કે “હિંદ ભાગ્યશાળી છે કે જે દેશમાં આવા સુઘટિત નરરત્નો પાક્યા છે.” જે મહાત્માને માટે આખું હિંદ ઋણી છે અને રહેશે. એવા પ્રખર પ્રતાપી પુરૂષ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ઉપર પોતાના પાત્ર પાસે અને તેમાં પણ એક કલ્પિત શ્રીપાત્ર પાસે આવું અણુછાજતું (પરંતુ તેઓનું સુયોગ્ય) કામ કરાવતાં તેઓ પોતાની વિચિત્રવિહારી કલમને કેમ અટકાવી ન શક્યા? એ આશ્ચર્યકારક નહિ તો વિચિત્ર તો છેજ.

આ સાચો ઇતિહાસ ન કહેવાય પરંતુ પોતાની કલ્પનાશક્તિથી ચીત રેલું ખીનઉપયોગી સંગ્રહસ્થાન કહેવાય, તેવો તે આભાસ કરાવે છે.

આમ્રભટ્ટ જેવા ચુસ્ત જૈન પોતાના પૂજ્યપાદ ગુરૂવર્ચની મસ્કરી કરે અને કલ્પિત મંજરીનાં દર્શન કરવા-તેનાથી પરાભવ પમોડવા પ્રયત્ન કરે એ કેટલું બધું બેહુદું છે? શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય જેવા પ્રખર વિદ્વાન આચાર્ય મંજરીથી પરાભવ પામે એ માનુષી કલ્પનાચ્છિની બહારની વાત છે. ભલે, તેઓ પક્ષપાતને લીધે કદી શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યજીને સારા ન ગણે પરંતુ તેઓની વિદ્વતા અને ઉચ્ચ ચારિત્ર સામે પોતાની કાલ્પનિક કલમ ચલાવે એ તો જેમ સમુદ્રના બહુ મંથનથી અતે વિષ કાઢ્યું, તેમ ગુર્જર સાહિત્ય-સાગરના બહુ મંથનથી કાઢેલું વિષ હોય તેમ આભાસ આપે છે. ખરો દાખલો જેવો હોય તો આગળ વધો; આગળ તે કાલ્પનિક બાબાના પુત્રને દેખી શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યજી પાસે એમ કહેવડાવે છે કે “આ બાળક ભવિષ્યમાં જૈનદર્શનનો ઉદ્ધારકતાં થશે.”

ભાવનગરમાં હિંદુ અને જૈનનું ભાષણ આપનાર અને શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય જેવા સાધુપુરૂષને અવળા રૂપમાં ચીતરનાર એ બંને જુદા જુદા મુનશી હશે? (જો કે તેમ નથી.) એક તરફ આવાં ભાષણ કરવાં અને બીજી તરફ આવું અવળું લખવું એ તો-“વદતો વ્યાધાત” હોય તેમ લોજો

સત્ય ઇતિહાસનો, યતો અનાદર.

૨૩

છે. રા. કુંવરજીભાઈ જેવા ત્યાં હાજર હોવા છતાં અને આ બાબત બહુવા છતાં તે સંબંધી ઇસારો સરખોય ન કરે એ આપણી કેટલી બધી બીરૂતા દર્શાવે છે.

હવે હું છેલ્લે પુરંદરપરાજય સંબંધે લખીને વિરમીશ. તેઓ (રા. મુનશી) એક બુની આર્થભાવનાન્વિતા બાળા મુકન્યાને એક અપંગ પતિ સાથેના વૃત્તાંતમાં પ્રથમ પોતાના ચૈવનની ભોગી બનાવે અને પછી વિચાર આવતાં ઠેકાણે આવે-લાવે. એમાં તો રા. મુનશી બૂલજ પાય છે. સીતાજી, દમયંતી કે દ્રૌપદી આદિ મહાનુ સતીઓના મનમાં પતિના વિરહે પરપુરૂષની અનેક લાલચો હોવા છતાં, વિદાસની દરેક સામગ્રીઓ હોવા છતાં પણ એક વિકારનો અંકુરો સરખોય ન આવે, તેમાંજ તેઓતું ખરું સતીત્વ સમાયેલું-રહેલું છે; નહિં કે કંઈકંઈ વિચારો આવ્યા અને પછી ઠેકાણે આવી. આમાંજ ખરી આર્થભાવના સમાયેલી છે. રા. મુનશી એ ભૂલી ગયા જણાય છે; નહિ તો તેના મનમાં વિકારનો અંકુરો સરખોય ન આવવા દેત.

તેઓની હૃદયભેદક કલમ અત્યારના સાહિત્યયુગમાં ભેદ પાડી રહી છે, તેની તેઓને દરકાર નથી. તેઓ પોતાના કલ્પિત પાત્રો સાથે કલ્પિત બનવાનો શુભ (?) પ્રયત્ન આદરતા હોય તેમ સહેજે જણાઈ આવે છે. અત્યારના સાહિત્યયુગમાં બહાદુર બડવીર મહાપુરૂષોને ઉલટા રૂપમાં ચીતરવામાં, સતીઓને-પવિત્ર આર્થ સાધવી બાળાઓને મનોભવના વિકારની ભોગી ચીતરવામાં તેઓ (રા. મુનશી) પોતાની મનમોહક કલમને બેધડક આગળ વધારે જાય છે, છતાં તેની સાથે કોઈ પણ વીર સાહિત્યપ્રેમી વિનાસકોચે માથું સરખું ઉંચું ન કરે એ ખરેખર વિચારણીય છે.

હવે હું અત્યારના ગરવી ગુજરાતના સાક્ષરોતું અને તેમાંય ખાસ જૈન સાક્ષરોતું આની રીતે યતા ઇતિહાસના દ્રોહ તરફ લક્ષ્ય ખેંચી વિરમીશ. આપણે આપણું (જૈનોતું) ગુજરાતી સાહિત્ય તેમજ બીજું સાહિત્ય પણ છપાવી બહાર પાડવામાં મણા નથી રાખી, પણ હવે આ અણમોલો સમય નજરવા દેવો, અને પોતાના સાહિત્યનેજ પ્રકાશમાં લાવવા પ્રયાસ કરવો તે વધારે ઉચિત છે. અત્યારે આપણી સમાજમાં મુપ્રસિદ્ધ લેખક મુનશી વિદ્યાવિજયજી પણ “સાહિત્ય સંસદ સભ્ય” બની રા. મુનશીની શેહમાં દબાઈ ગયા હોય અથવા તો બીજા કોઈ કારણે તેમ થયું હોય, પરંતુ આ સંબંધે એક પણ શબ્દ બોલવાની હિંમત ન બતાવે એ કેટલું બહુ શોચનીય છે ! હવે સાહિત્યપ્રેમી શ્રીયુત્તરવિનવિજયજી, શ્રી, ઉ. ઇતિહાસતત્ત્વ

મહાધિભી, રા. મો. દેશાઈ, રા. સુશીલ, શ્રીયુત્ મો. ગી. કાપડીયા, વા. મો. શાહ, રા. મં. ર. મહેતા, મ. ડી. મહેતા, રા. કુંવરભાઈ, રા. વલ્લભસિં આદિ સાહિત્યપ્રેમીઓ આ તરફ જરૂર લક્ષ્ય રાખશે. જૈનસમાજમાં આટલાં આટલાં પત્રો હોવા છતાં એકપણ પત્રકારે આ આદતા મુનશીયુગમાં પવિત્ર છતાં કલંકિત થયેલા આપણા પૂજ્યપુરૂષો તરફ નજર પડે ન કરી એ કેટલું બધું શરમભરેલું છે. બહાર પત્રોમાં પણ એક સાહિત્યને બાંધ કરીને કંથા પત્રકારે પોતાની કલમ આ સંબંધે ચલાવી છે? ઇતિહાસ કોઈપણ ધર્મ કે કોમનો એકદેશીય ન કહેવાય. દરેક સમાજ કે ધર્મના સાક્ષરો સાચા ઇતિહાસને જણાવવામાં પાછી પાની કરે એ તો એક ભતતું કલંક વહોરી લેવા જેવું થાય છે; માટે દરેક સાહિત્યપ્રેમી સાક્ષરોએ અને તેમાંય ગરવી ગુજરાતના સુપુત્રોએ પોતાના જ્વલંત ભાવને પ્રકાશી રહેલું મહાપુરૂષના-ગુજરાતના ઇતિહાસનાજ નહિ-પરંતુ ભારતવર્ષના ઇતિહાસની માળાના ચળકતા હીરા સરખા આ પરમપુનિત પુરૂષપરના આવા ખોટા કલંકિત આક્ષેપો ઉપર જરૂર લક્ષ્ય આપવું જોઈએ. આ લેખ મેં કોઈને ઉતારી પાડવાના ઇરાદાથી નથી લખેલ, પરંતુ કદાચ સાચો ઇતિહાસ ઠંઠાઈ જતો હોવાથી તેને ખુદ્દો પાડવાના મુલા ઉદ્દેશથીજ લખવા પ્રયત્ન કરેલ છે, માટે હંસવત્ સારગ્રાહી વાંચકો આ આગળ વધતા મુનશીયુગમાં પવિત્ર છતાં કલંકિત બનેલા મહાપુરૂષો પરના કલંકને ઉતારવા પ્રયત્ન કરે એ શુભેચ્છાપૂર્વક વિરમું છું.

ધ્રાંગધરા ઉપાશ્રય.

મુનિ ન્યાયવિજય.

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશમહિમાષ્ટકમ્.

॥ શ્રીમજ્જિનેશ્વોઽસ્તુ મુદા નમો મે ॥

કિં તત્ સૂર્યસ્ય તેજો વિકલયતિ જનાન્ યત્સદૈવાશ્વતીધીર્મં

કિં તત્ સપ્તાર્ચિવો યત્ યમ ઇવ નિતરાં સર્વમસિત્વમાત્મમ્ ।

કિં તદ્વા શીતરશ્મેર્ધિગદિતજનતતેર્યંચ દુઃસ્વાય તસ્માન્

સર્વાનન્દપ્રદાયી જયતુ ચિરતરં જૈનધર્મપ્રકાશઃ ॥ ૧ ॥

વિશ્વાનન્દપ્રદાયી કલિમલહરણઃ સાંધુચક્રેણ પૂજ્યઃ

શ્રેયસ્કૃત્ સૌમ્યગોભિર્વિધ્યન્તત્ત્વરણો મંદિરં મજ્જલસ્ય ।

અણ્ણયો નિષ્કલહ્નો ઘનદુરિતતવોજાલમ્નમૂલયન્ યઃ

ઈન્દોસ્તેજોઽતિશાયી સ જયતુ સતતં જૈનધર્મપ્રકાશઃ ॥ ૨ ॥

श्री जैन धर्म प्रकाशमहिमाष्टकम्

३५

यत्स्वीयैर्विश्वविश्वं विधुरयति करैर्दुःसहैः सर्वकालं

यस्यास्यं नैवल्लोका नयनसलिलमूकैर्कहिं पश्यन्ति सन्तः ।

तेनालं घर्मरश्मेरयि भविमनुजास्तेजसा चेत् सुखस्य

वांछा वस्तच्छ्रयध्वं निखिलगुणगृहं जैनधर्मप्रकाशः ॥ ३ ॥

मार्गामार्गौ प्रकटयति यस्तन्वबोधं तनोति

पद्मोल्लासं वितरति सदा दुःप्रचारान् रुणद्धि ।

संतापं यो हरति भविनां प्रीतिवृद्धिं करोत्य-

ज्ञानध्वान्तं द्यति विजयतां जैनधर्मप्रकाशः ॥ ४ ॥

संसारारण्यमध्ये शुभगुरुवसनानावृतानां जना वो

दुःसहं तर्कवात्या भवमनुदिवसं यर्हि मिथ्यात्वशीतम् ।

भ्रंशानां बाधते भो समयगृहमनासादितानां तदाशु

त्यक्त्वा लस्यं श्रयध्वं सकलसुखकरं जैनधर्मप्रकाशम् ॥ ५ ॥

संसारारण्यवासेऽपि भविकमनुजाः क्रोधलोभादिचौरै-

र्मोहादिश्चापदैर्वा विभ्रवनजनताक्षोभकृद्भिश्च दुष्टैः ।

जस्तानां निस्तितीर्षा भवति जिगमिषा मुक्तिपुण्यां यदा वो

गृह्णीध्वं तर्हि हस्ते सकलसुखकरं जैनधर्मप्रकाशम् ॥ ६ ॥

नित्यं यः सौख्यदायी विकसितमतयः सज्जना यं श्रयंति

येनार्त्तिनीयते द्राक् क्षयमनुदिवसं नौति यस्मै त्रिलोकी ।

स्याद्यस्मान्मोक्षलक्ष्मीः सुरनरपदवी यस्य दास्यं तनोति

यस्मिन् श्रेयोनिवासः श्रयततमनिशं जैनधर्मप्रकाशम् ॥ ७ ॥

अमलगुणनिवासः प्रस्फुटज्ञानभासः, कृतदुरितविनाशः क्षुण्णसंसारपाशः ।

विहितहितविकाशः सर्वदा पूरिताशः, जयति वृषविलासः जैनधर्मप्रकाशः । ८ ।

हरति दुरितजालं पुष्यति ज्ञानलक्ष्मी-मपनयति कुनीतिं मोहपाशं भिनत्ति ।

रचयति च दिगुद्धिं मुक्तिसौख्यं ददाति, श्रयत भविजनास्तं जैनधर्मप्रकाशम् ॥ ९ ॥

अमरविजयपादांभोजभृङ्गायमान-

श्रतुरविजय एतत् पदद्वयार्कदुर्वर्षे ।

विहितदुरितशांतेरष्टकं यस्य चक्रे

स जयतु भुवनेऽस्मिन् जैनधर्मप्रकाशः ॥ १० ॥

इति श्री जैनधर्मप्रकाशमहिमाष्टकं समाप्तम् ॥

(ઉપરના અષ્ટકનો અર્થ.)

‘ શ્રી જિનેશ્વરને મારો હૃષીથી નમસ્કાર હો. ’

“ સૂર્યના પ્રગર તેજનું શું પ્રયોજન છે કે જે હર હરમેશ લોકોને વિહ્વલ બનાવે છે, અગ્નિના અતિ પ્રચંડ તેજથી શો લાભ છે કે જે યમરાજની પેઠે સર્વભક્ષીપણા (કૃતાંત પણા) ને પામેલ છે, તેમજ વળી ચન્દ્રની શાંત કાંતિ શા કામની છે કે જે ગર્હનિશ વિયોગીજનના સમૂહને દુઃખિત કરે છે, તેથી સઘળાને આનન્દ આપનાર જૈન ધર્મનો પ્રકાશજ દીર્ઘકાળ પર્યાંત જયવંતો વર્તો ॥ ૧ ॥

“ જે જૈનધર્મનો પ્રકાશ સકળ જગતને આનન્દ આપનાર, કલિ (કલિયુગ) ના (મળ) પાપને નષ્ટ કરનાર, સાધુસમૂહથી પૂજવાલાયક, શાન્ત-કિરણોથી કલ્યાણને કરનાર, બુદ્ધ (પિદ્ધાન-દેવ)જનથી નમાયેલ, મંગળના ધરસમાન, વિનાશને નહિ પામનાર, કલંકરહિત તેમજ બહુ પાપ રૂપી અંધકારના સમૂહને નિકંદન કરતો થકો ચંદ્રના તેજથી પણ અધીક તેજસ્વી છે તે હમેશાં આનન્દ વર્દાંક હો. ॥ ૨ ॥

“ સૂર્ય તો પોતાના અસહ્ય કિરણોથી સર્વ અવસરે સમગ્ર વિશ્વને વિહ્વલ બનાવે છે, એટલુંજ નહિ પરંતુ જે સૂર્યનું મુખ આંખોમાંથી અશ્રુપ્રવાહને વહેવરાવનાર હોવાથી સન્તપુરૂષો કદી ભેતા નથી, માટે તેવા સૂર્યના તેજથી સર્વે, અતઃ હે ભવ્યાત્માઓ ! જો તમોને સુખનીજ વાંછા હોય તો સકળ શુભોના સ્થાનરૂપ જૈન ધર્મના પ્રકાશ (તેજ)ને સેવો ॥ ૩ ॥

“ જે જૈન ધર્મનો પ્રકાશ સન્માર્ગ તથા ઉન્માર્ગને (ગ્રાહ તથા અગ્રાહરૂપે) દેખાડે છે, શાસ્ત્રના સુંદર યોધને વિસ્તારે છે, લક્ષ્મીની વૃદ્ધિને કરે છે, નિરંતર દુષ્ટ વિચારોના પ્રવાહને રોકે છે, કલેશને દૂર કરે છે અને ભવિકલ્પોની પ્રીતિની વૃદ્ધિને કરે છે, તેમજ અજ્ઞાનરૂપી અંધકારને નષ્ટ કરે છે, અતઃ એવ તે જૈન ધર્મનો પ્રકાશ વિજયને પામે. ॥ ૪ ॥

“ હે લોકો ! સંસારરૂપી જંગલમાં સદ્ગુરૂરૂપી વસ્ત્રોથી રહિત, ભ્રમિત થયેલ અને જૈનશાસ્ત્રરૂપી ઘરને નહિ પામેલ એવા તમોને જો વિકલ્પરૂપી વાયુના સમૂહથી પ્રકટેલ, અસહ્ય એવી મિથ્યાત્વરૂપી ઠંડી પીડા કરતી હોય તો જલ્દીથી પ્રમાદને છાંડીને સમગ્ર સુખને કરનારા જૈન ધર્મના પ્રકાશને સેવો, જેથી મિથ્યાત્વરૂપી ઠંડી સ્વતઃ નષ્ટતાને પામશે. ॥ ૫ ॥

“ હે ભવિકલ્પો ! કોષ લોભાદિ ચોરાથી અને વળુ ભુવનના જન-સમૂહને ડરાવનાર દુષ્ટ મોહાદિ શીકારી પશુઓથી ભયભીત બનેલા એવા તમોને આ સંસારરૂપી અરણ્યને ઉદ્ધારી જવાની ઇચ્છા હોય અને મોક્ષ-

ૐ નમો ભગવતે.

૨૭

નગરને મેળવવાને આહતા હોતો સમગ્ર મુળને આપનાર જૈન ધર્મના પ્રકાશને હસ્તમાં ગ્રહણ કરે ॥ ૬ ॥

“ હે આત્માર્થી જનો ! તે જૈનધર્મના પ્રકાશને સેવો કે જે પ્રતિદિન અહનિશ મુખસંદોહને દેનારો છે, જેને બુદ્ધિશાળી સજ્જનો સેવે છે, જેના વડે તુરતમાં (આધિ વ્યાધિ અને ઉપાધિ રૂપ) પીડા માત્ર નષ્ટ થાય છે, જેને ત્રણ લોક (સ્વર્ગ મૃત્યુ અને પાતાળ) નો જનસમૂહ સ્તવે છે, જેનાથી મોક્ષદ્વંમી પ્રગટે છે, જેના સેવકપણને દેવ તથા મનુષ્યો સ્વીકારે છે તેમજ જેને વિષે કલ્યાણ રહેલું છે. (આ શ્લોકમાં કર્તાએ એવી ખુબી દેખાડી છે કે ચતુશ્ચક્રના સાતે વિભક્તિઓના એક વચનના પ્રયોગથી ‘ જૈન ધર્મ પ્રકાશ ’ ને વિશેષ પ્રકાશિત કરેલ છે.) ॥ ૭ ॥

“ નિર્મળ ગુણોના સ્થાનભૂત, સ્પષ્ટ જ્ઞાનને વિકસાવનાર. પાપોને નષ્ટ કરનાર, સંસારના માયાવી પાશને છેદનાર, આત્માના ગુણોનો વિકાસ કરનાર, અને હૃદયમાં આશાઓને પૂરનાર એવો ધર્મના વિલાસવાળો જૈનધર્મનો પ્રકાશ જ્યવંતો વર્તે છે. ॥ ૮ ॥

“ હે ભવ્યાત્માઓ ! તેવા પ્રકાશના જૈનધર્મના પ્રકાશને સેવો કે જે પાપના સમૂહને હરે છે, જ્ઞાનલક્ષ્મીને પોષે છે, દુષ્ટ નીતિને દૂર કરે છે, મોહના કાંસાને છેદે છે, પવિત્રતાને વિસ્તારે છે અને મુક્તિના મુખોને આપે છે. ॥ ૯ ॥

“ પાપોની શાંતિને કરનાર જે “ જૈનધર્મપ્રકાશ ” તું અષ્ટક (મંગલ-મય અષ્ટકસ્તોત્ર) સુનિરાજ શ્રી અમરવિજયજી મહારાજના ચરણકમળમાં ભ્રમર સમાન મુનિ ચતુરવિજયજીએ વિ. સં. ૧૯૭૬ના વર્ષે ૨૨મું તે જૈનધર્મનો પ્રકાશ આ અવનિતલમાં જ્યવંતો વર્તો. ॥ ૧૦ ॥

(“ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ” ના મહિમાને સૂચવનારું અષ્ટક સંપૂર્ણ,

ખાસ જરૂર છે.

શ્રી મોજપ્રબંધ સંસ્કૃત.

લોજરાજ એકથી વધારે થયા છે અને લોજપ્રબંધ પણ એકથી વધારે બનેલા છે. તેમાંથી એક અપૂર્ણ લોજપ્રબંધનું ભાષાંતર ગાયકવાડ સરકારે છપાવેલું છે. પરંતુ તે બરાબર થયેલ નથી, તેથી એ પ્રબંધનું ભાષાંતર સારું કરાવીને છપાવવા ધારણ છે. રાણપુરનિવાસી શેઠ નાગર-દાસભાઈ પુરુષોત્તમે સહાય આપવા સ્વીકાર્યું છે. તેથી જેમની પાસે અથવા જ્યાંના ભંડારમાં લોજપ્રબંધ હોય તેમણે અમને ખબર આપવા અને બની શકે તો મોકલાવવા તરફી લેવી. તંત્રી.

ભાવનગરમાં મહોત્સવ.

—❧—

ચાલુ વર્ષના માહ ફાગણમાં લગ્નસરા બહુ ચાલેલી છે. ભાવનગર ખાતે પણ એ શુભ પ્રસંગ ઘણા જૈન ભાઈઓને ત્યાં હતો; હાલમાં એ સાંસારિક શુભ પ્રસંગની સાથે ભાવનગરમાં ધાર્મિક પ્રસંગ જોડવાની પ્રવૃત્તિ વૃદ્ધિ પામી છે. ઘણા ભાઈઓ પોતાને ત્યાં લગ્ન-મંડપમાં પ્રભુ પધરાવી પૂજા ભણાવે છે અને ધર્મસંબંધી વરઘોડા ચડાવે છે. તેમાં ચાંદીના રથની અંદર પ્રભુ પધરાવે છે અને વર અથવા કન્યા જેને ત્યાંથી વરઘોડો ચડાવવામાં આવ્યો હોય તે પ્રતિભાજી લઈને બેસે છે. આ વરઘોડામાં જેમ બને તેમ વધારે શોભા લાવવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે, જેથી જૈનશાસનની ઉન્નતિ થાય છે. આ વરઘોડાની પ્રવૃત્તિ વધવાથી લગ્નસંબંધી કૂલેકા તો બંધ થયેલા છે, કન્યાને ચુંદરી ઓઢવા જવાનું બંધ થયેલું છે અને વરના વરઘોડામાં પણ હવે બહુ ધામધુમ કરવામાં આવતી નથી. માત્ર બેન્ડ, એક ઘોડો ને દીવાળતીથી ચલાવી હોવામાં આવે છે. ધાર્મિક વરઘોડા આ લગ્નગાળામાં ભાવનગર ખાતે ૧૫-૨૦ ચડાવવામાં આવ્યા હશે. માહમાસમાં ઘેરા અમરચંદ જસરાજને ત્યાં તેમના પુત્ર જગજીવનદાસના પુત્ર નગીનદાસના વદિ ૮ ના લગ્ન હતા. તે પ્રસંગને લઈને તેમણે પોતાને ઘરે ઉજામણું પાંચ છોડતું માંડયું હતું અને ઘરઢેરા-સર તો છેજ, પરંતુ તદુપરાંત પ્રભુ પધરાવી અષ્ટાન્હિકા મહોત્સવ કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રાંતે અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર ભણાવવામાં આવ્યું હતું, આથી શાસનોન્નતિ બહુ સારી થઈ છે. પ્રાંતે સ્વામીવાત્સલ્ય પણ કરવામાં આવ્યું છે.

શા. આજુદજી પુરૂષોત્તમને ત્યાં માહ શુદ્ધિ ૧૧ ના તેમના પુત્ર ગુલાબચંદના પુત્ર મનમોહનના અને માહવદિ ૧૧ ના તેમના પુત્ર કુંવરજીના પુત્ર નગીનદાસના લગ્ન હતા. એ બંને પ્રસંગમાં લગ્ન-મંડપમાં પ્રભુ પધરાવી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી અને ધાર્મિક વરઘોડા ચડાવવામાં આવ્યા હતા. ત્રીજા લગ્ન ફાગણ શુદ્ધિ ૩ ના તેમના પુત્ર ગીરધરલાલના પુત્ર મોતીચંદના પુત્ર વિનયચંદ્રના હતા. જાન મહુવે જવાની હતી. એ શુભ પ્રસંગને લગતું ભાઈ મોતીચંદે કરેલા જ્ઞાનપંચમીના તપનું ઉદ્યાપન મોટા જિનમંદિરમાં માંડવામાં આવ્યું હતું. માહ વદિ ૧૩ શેતે મંડપની અંદર નવીન કરવામાં આવેલી શ્રી સિદ્ધાચંબ મહાતીર્થની અપૂર્વ રચનામાં પ્રભુ પધરાવવામાં આવ્યા હતા, અને છોડ સંબંધી વરઘોડો ચડાવી છોડ બાંધવામાં આવ્યા હતા. તેમજ કુંભસ્થાપના કરીને અખંડ દીવાનું સ્થાપન કરવામાં આવ્યું હતું, અષ્ટાન્હિકા મહોત્સવ (૧૦ દિવસનો) તે દિવસથીજ શરૂ કરવામાં આવ્યો હતો. મુંબ-

ભાવનગરમાં મહોત્સવ.

૨૬

૪થી ખાસે ચીમનલાલ જોજક વિગેરેને અને પાલીતાણાથી ગાયન મંડળીને બોલાવવામાં આવી હતી. દરરોજ જુદી જુદી પૂજાઓ ભણાવવામાં આવતી હતી. જન શુદ્ધિ કે દિવસે મહુવે ગઈ હતી, પરંતુ પૂજા ભણાવવાનું કાર્ય શરૂ રાખવામાં આવ્યું હતું. બે દિવસ અંજો પૂજા ભણાવી હતી. શુદ્ધિ પ મે શાંતિસ્નાત્ર નિમિત્તે ગૃહદિગ્પાળનું પૂજન કરવામાં આવ્યું હતું અને શુદ્ધિ ૬ કે શાંતિસ્નાત્ર ઘણા આનંદ સાથે ભણાવવામાં આવ્યું હતું.

સિદ્ધાચળની રચના તે કાર્યના પ્રવીણ સલાટ વિગેરેને બોલાવીને કરાવવામાં આવી હતી. તે હજુ કાયમ રાખવામાં આવી છે. તેની અંદર નવે ટુંકનો દેખાવ તેમજ પાલીતાણા શહેર, ભાતાતળાટી, જયતળાટી, બાબુનું દેરાસર અને ત્યાંથી તમામ રસ્તો બતાવવામાં આવ્યો છે. દરેક ટુંકે ટુંકે, રસ્તે અને બહારે રથો તે રથળના નામના બોડે મારવામાં આવ્યા છે. હંતુ-માન ધારાથી બે રસ્તા કરવામાં આવ્યા છે. એક મૂળ ટુંક તરફ અને બીજો ચૌમુળની ટુંક તરફ બંધ છે. મૂળ ટુંકે રસ્તો વિશાળ કોટ નાખેલો છે. તેમાં શ્રી શાંતિનાથજીનું દેરાસર વિગેરે બતાવવામાં આવેલ છે. નવે ટુંકમાં આરસના જિનબિઓ પધરાવ્યા હતા, તેમાં ચૌમુળની ટુંકમાં ચાર પ્રભુ બિરાજમાન કર્યા હતા. શાંતિનાથજીના દેરામાં અને બાબુસાહેબના દેરામાં પણ પ્રભુ પધરાવ્યા હતા. જયતળાટીનો દેખાવ આબેહુળ કરવામાં આવ્યો છે. તેમાં બે દેરીમાં આરસનાં પગલાં પધરાવવામાં આવ્યા હતા. રચનાની અંદર બીજાની લાઇટ વિગેરેની ગોઠવણ સારી કરેલી હોવાથી તેની શોભામાં રાત્રે ચોર વૃદ્ધિ થતી હતી.

ઉનાપનની તજવીજ બહુ સુદૃઢથી ચાલતી હતી; સુરત ખાતે છોડ કરાવવાનું કામ ચાલતું હતું. મૂળ પાંચ છોડમાં ઘણું સરસ ઝીક ચળક ને કશાબનું કામ કરાવવામાં આવ્યું છે. મધ્યના છોડમાં મધુબિંદુનું દંડાંત આબેહુળ બતાવી આપ્યું છે. વૃક્ષ, નીચે કુત્રો, તેમાં ચાર સર્પ, એક અજગર, સાથે મધપુડો, હાથી, રાક્ષસ, દેવવિમાન, મધમાખીઓ, મધનાં ટીપાંઓ, અને તેનો સ્વાદ લેનારો તેમાં લલચાઇ રહેલો ઝાડની શાખા સાથે લટકતો પુરૂષ આબેહુળ બતાવવામાં આવેલ છે. ઘોળા ને ઠાળા ઉંદરને પણ ડાળી કાપતા બતાવ્યા છે. આ મુખ્ય છોડમાં કામ વધારે કરવામાં આવેલ છે, તેની બે બાજુના બે છોડમાં બાહુબળીને કાઉસગંધ્યાને ઉભેલા બતાવ્યા છે. ધાક્કી ને સુદરી તેમને 'વીરા મારા ગજથકી ઉતરો' એમ કહેવા આવેલી બતાવી છે, બંને છોડમાં એક સરખું કામ કરેલું હોવાથી બંને બાજુ બે છોડ બહુ ફીપતા હતાં. તેની બે બાજુમાં બે છોડની અંદર સૂર્યચંદ્ર વિગેરે બતાવવામાં આવેલ છે અને બીજી શોભા કરેલી છે. તે પણ પ્રથમના ગણની સાથે એક

૩૫ થઈ જતા હતા. આ પાંચ છોડની અંદર સુમારે ચાર હજાર લગભગનું કામ કરાવવામાં આવેલ છે, તેમાં છોડ સાથે રૂમાલ, પાહુ, વિગેરે ચીજોનો સમાવેશ થાય છે. તે ચીજો મૂળ છોડને અનુરૂપ જ બનાવવામાં આવેલ છે.

પાંચ છોડની બે બાજુ બે છોડ-એક તેમના લઘુ બાંધુ નેમચંદનો અને એક તેમની ક્ષ્મ રામબાનો કરાવેલો-બાંધ્યા હતા, તેમાં પણ સોનેરી ભરત કામજ કરાવવામાં આવેલ છે. બીજા શ્રી સંઘમાંથી છ સાત છોડ પરચુરજી બહેનો તેમજ બાઈઓના કરાવેલા બાંધાયા હતા, દરેક છોડની અંદર પુષ્કળ વસ્તુઓ-જ્ઞાન દર્શનને ચારિત્રના ઉપગરણો મૂકવામાં આવેલ હતા. મુખ્ય છોડમાં ઘણી ચીજો ચાંદીની મૂકી હતી અને બીજા છોડમાં જર્મનની અને ત્રાંબા-પીતળની મૂકવામાં આવી હતી. મૂળ છોડને અંગે ત્રણ બાજેઠ ને સિંહાસન જમનના પત્રાથી મઠાવીને કરાવવામાં આવ્યા હતા. એક બંડાર પણ તેવોજ કરાવવામાં આવ્યો હતો. મૂળ છોડમાં મૂકેલી ચીજોનું લીસ્ટ નીચે પ્રમાણે—

(ઉજમણામાં મૂકેલી વસ્તુની યાદી.)

૧. સુરતથી ઝીકની બરાઈને આવેલી વસ્તુઓ-૧ પુઠીયું, ૨ ઝરમર ચંદ-રવો, ૩ તોરણ, ૪ રૂમાલ, ૫ પાહાં, ૬ પાટલી, ૭ ઝોરણી, ૮ કોથળી.
૨. અમદાવાદથી આવેલી વસ્તુઓ-૧ ઠવણી, ૨ ઠવળી, ૩ સાપડા, ૪ સાપડી, ૫ ડાખલા (પુસ્તકો મૂકવાના), ૬ પાટી, ૭ હંડાસણ, ૮ મોરપીંછી નાની તથા મોટી, ૯ બાજેઠી, ૧૦ ઘાળળી, ૧૧ પાટલા રંગીત, ૧૨ પુજણી, ૧૩ હાંડા, ૧૪ ખલાની કામળી, ૧૫ નાની ચરવળી, ૧૬ શુરજા, ૧૭ લાકડાની પાટલી, ૧૮ સંથારીઆ, ૧૯ સુખડની હાંડીના ચરવળા, ૨૦ સુપડી, ૨૧ ઓઘા.
૩. મુંબઈથી આવેલી વસ્તુઓ-૧ નાના સિંહાસન, ૨ કળશ, ૩ છત્ર, ૪ ચામર, ૫ રકેળી, ૬ વાટકા, ૭ ધૂપધાણા, ૮ આરતી, ૯ મંગળ-દીવા, ૧૦ દીવી, ૧૧ ઠંકાવટી, ૧૨ ત્રાંબાકુડી, ૧૩ આચમની, ૧૪ ખુમચા, ૧૫ કળશા, ૧૬ હાંડા, ૧૭ સુખડના કટકા, ૧૮ ઘંટ, ૧૯ ઝાલર, ૨૦ વાટકી, ૨૧ દર્પણ, ૨૨ ટકોરી, ૨૩ હાંડી ઘાટના કળશા, ૨૪ પુલની છાળડી, ૨૫ ઘડી, ૨૬ લાકડાની બાજેઠી.
૪. ભાવનગરમાંથી તૈયાર કરાવેલી વસ્તુઓ-૧ મૂળ આગમના પુસ્તકો ૧૧, ૨ લેખણ, ૩ છરી, ૪ કાતર, ૫ ખડીઆ, ૬ સ્લેટ, ૭ કાગળ, ૮ કાંડા, ૯ કાંકરા, ૧૦ પેન્સીલ, ૧૧ વતરણા, ૧૨ હોલ્ડર, ૧૩ ટાંક, ૧૪ પીતળના પવાલા, ૧૫ પીતળની ડાલ, ૧૬ વાળાકુંચી, ૧૭ અંગલુહણ,

ભાવનગરમાં મહોત્સવ.

૩૧

૧૮ ચોરસીઆ, ૧૯ કેશરના પડીકા, ૨૦ પૂજના વસ્ત્રની જોડો, ૨૧ અબટ-મ-ગળ, ૨૨ કાંસી, ૨૩ ફાનસ, ૨૪ પાત્રાની જોડ (ખીયાવરથી આવેલી), ૨૫ તરપણી, ૨૬ ચેતના, ૨૭ મુહુપત્તિ, ૨૮ કટાસણા, ૨૯ ઝોળી, ૩૦ સાધુ સાધ્વીનાં કપડા, ૩૧ વાસણેપ, ૩૨ બરાસ, ૩૩ અગરવાદ, ૩૪ વાસણેપનાં વાવટા, ૩૫ નવકારવાળી, ૩૬ નવકારવાળીની ખલેથી, ૩૭ ત્રણ ખાજેઠ, ૩૮ પ્રમુ પધરાવવાનું સિંહાસન, ૩૯ ભંડાર ચોખાનો ૪૦ ચક્ષુ ટીલા.

કુલ મળીને દરેક છોડમાં સો સો જાતની ચીજો મૂકવામાં આવી હતી. મૂળ આગમનાં પુસ્તકોની યાદી--(૧) શ્રી નિર્ધાવળી, (૨) શ્રી તંદુલ-વૈચારિક, (૩) શ્રી ઉપાસક દશાંગ, (૪) શ્રી શ્રાદ્ધપ્રતિકમણ્ય સૂત્ર, (૫) શ્રી અતકૃત દશાદિ, (૬) શ્રી ઓધ નિયુક્તિ, (૭) શ્રી જંબૂદીપ પ્રસન્નિ પ્રથમ ભાગ, (૮) શ્રી જંબૂદીપ પ્રસન્નિ દ્વિતીય ભાગ, (૯) શ્રી આવશ્યક વૃત્તિ, (૧૦) શ્રી સૂર્યપ્રસન્નિ, (૧૧) શ્રી જીવાલ્લવાલિગમ.

(આ લીસ્ટ ખીજા ઉદ્યાપન કરવાના ઉત્સાહવાળા બંધુઓને ઉપયોગી થાય તેટલા માટે આપવામાં આવેલ છે બાકી જે સંબંધમાં વિશેષ હકીકત જોઈને ધર્મ પ્રકાશ પુ. ૧ ટૂંકાના અંક ૭ માં આપવામાં આવેલ છે.

મહોત્સવની અંદર પૂજા મણાવવાનું કામ તેના ભણાવનાર પ્રવીણ મળવાથી સારું થતું હતું. રાત્રિએ રેશની બહુ સારા પ્રમાણમાં થતી હોવાથી ચોતરફ અળ-અળાટ થઈ રહેતો હતો. પરમાત્માની આંગી પણ મૂળદેરાસરજીમાં અને મંદિરમાં જુદા જુદા પ્રકારની રચાવવામાં આવતી હતી. તેથી તેમજ રચના વિગેરેના આકર્ષણથી દર્શનનો લાભ લેનારાની સંખ્યા ઘણી થતી હતી. બેન્ડ અને નોખત પણ ગાજી રહેતા હતા. રાત્રિએ તો દેરાસરમાં પણ મૂકવા જેટલી જગ્યા પણ રહેતી નહોતી.

એક દિવસ દરબારી મુખ્ય મુખ્ય અધિકારી વર્ગને તેમજ નગરશેઠ વિગેરેને દર્શન નિમિત્તે પધારવાનું આમંત્રણ કરવામાં આવ્યું હતું. પ્રાચે દરેક ગૃહસ્થો પધાર્યા હતા અને સિદ્ધાચળની રચના તેમજ ઉજમણના છોડ વિગેરે જોઈને બહુજ પ્રસન્ન થયા હતા, તે સાથે જિનગુણગાન થતું હતું તે સાંભળવાનો પણ તેઓએ લાભ લીધો હતો.

એક દિવસ રથયાત્રાનો વરઘોડો મહોત્સવને અંગે ચડાવવામાં આવ્યો હતો. તેની અંદર દરબારી રસાયત, હંકો, નિશાન, હાથી, બોડીગારો, પોલીસો, આરબો વિગેરે લાવવામાં આવ્યા હતા. રથ અને પાલખી ઉપરાંત હાથી ઉપર પણ દરબારશ્રીને યેસવાના હોદામાં પ્રભુ પધરાવવામાં આવ્યા હતા. વર પ્રભુને લઈને બેઠેલા હતા. બે બાજુ આમર વીંજતા હતા. છત્ર રાખેલ હતું. વરઘોડાની શોભા બેન્ડ વિગેરે તાજા તથા સાંબેલાઓ વિગેરેથી સારી આવી હતી.

૭૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

શાંતિસ્નાત્રની અંદર ફળ નૈવેદ્ય અનેક પ્રકારનું લાવવામાં આવ્યું હતું, તે સઘળું પરમાત્માની આગળ ધરતાં તેની શેત્રીમાં બહુ શ્રેષ્ઠ લાગતી હતી. શાંતિસ્નાત્ર લઘ્વાવવાનું કાર્ય જાણી નિવાસી ઉત્તમ શ્રાવક જમનાદાસભાઈ દીરાયદે શાંતિથી કયું હતું. અષ્ટોત્તરીસ્નાત્ર પણ તેઓએજ લઘ્વોવ્યું હતું.

શાંતિસ્નાત્રને દિવસેજ નવકારશી (લોકા તપાના સંઘ)નું સ્વામીવચ્છળ કરવામાં આવ્યું હતું. મહુરે પણ શ્રી સંઘનું સ્વામીવચ્છળ કયું હતું.

મહુરે ખાતે તે પ્રસંગે નીચે પ્રમાણેની રકમ શુભ નિમિત્તમાં આપી હતી.

૫૦૧ શ્રી મહુરે જૈન ળાળાશ્રમમાં. ૫૧ સાધારણમાં. ૨૫ ભંડારમાં.

૫૧ સીદાતા સ્વામીભાષણોના ફંડમાં. ૫૧ જીવદયામાં. ૫૧ શાંતિકંડમાં.

ભાવનગર ખાતે પણ નીચે જણાવેલા ખાતાઓમાં સુમારે એ હજારની રકમ આપવામાં આવી હતી.

૫૦૧ જ્ઞાન સંબંધી પુસ્તક પ્રકાશનમાં. ૫૧ શ્રી ભાવનગર જૈનયુવકમંડળમાં.

૨૫૧ શ્રી મુંબઈ મહાવીર વિદ્યાલયમાં. ૫૧ શ્રી ભાવનગર શુભેચ્છકમંડળમાં

૧૨૫ શ્રી પાલીતાણા યશોવિજય શુર- ૫૧ શ્રી શુભેચ્છક મંડળ મારફતના
કુળમાં. જૈન નિરાશ્રિત ફંડમાં.

૧૨૫ શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન ળાળાશ્રમમાં. ૫૧ શ્રી ભાવનગરગોધારી મિત્રમંડળમાં.

૧૦૧ શ્રી મુંબઈ માંગરોળ જૈનસભામાં. ૫૧ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર જૈન વિદ્યાશાળામાં.

૧૫૧ શ્રી ભાવનગર વ્રજિતા વિશ્રામમાં. ૫૧ શેઠ ત્રિભુવનદાસ ભાણજી જૈન-
કન્યાશાળામાં.

૫૧ શ્રી ભાવનગર નંદકુંવરજી ૫૧ શ્રી બુદ્ધિસિંહ જૈન પાઠશાળા
ઓફિસમાં. પાલીતાણામાં.

૫૧ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભામાં. ૧૨૫ શ્રી જીવદયામાં.

શ્રાવણ શુદ્ધિ ઉના સ્વામીવચ્છળમાં.

૫૧ શ્રી સુરત જૈન વ્રજિતાવિશ્રામમાં. ૫૧ જામનગર પાંજરાપોળમાં.

ઉપર પ્રમાણેનું સત્કાર્ય કરી મહોત્સવ સંપૂર્ણ કર્યા બાદ તેની અંદર મૂકેલી ચીજો તથા છોડ વિગેરે ચોગ્ય સ્થળે આપવા સંબંધી વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે. આ શુભ કાર્ય લગ્નને અંગે કરવામાં આવેલ નથી, પણ એ પ્રસંગની સાથે આ પ્રસંગ દેવામાં આવ્યો છે. અન્ય બંધુઓને મનુકરણીય જણાવાથી અમે તેની નોંધ વિસ્તિષ્ઠ લીધેલી છે. મળેલા દ્રવ્યને આ પણ એક અપૂર્વ લહાવો છે. ઉત્તમ મહુરો લક્ષ્મી મેળવીને તેનો સદુપયોગ કરે છે. આ તો પ્રથમની ગણતરીમાં બહુ અદ્ય છે. પૂર્વે અનેક રાજા મહા-રાજાઓ, મંત્રીઓ અને ગૃહસ્થો આવાં કાર્યમાં અનર્ગળ દ્રવ્ય ખરચી આપણે માટે ઉત્તમ દાણસો મૂકી ગયેલા છે. આપણે તો માત્ર તેમને પગલે પગલે ચાલવાનું જ છે.

ધંત્યલક્ષ્.

વેરાવળમાં દીક્ષાપ્રસંગે મોટી સખાવત.

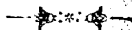
૩૩

શ્રી વેરાવળમાં દીક્ષાપ્રસંગે મોટી સખાવત

શ્રી વેરાવળમાં એક સારી રકમનો પતિસંબંધી વારસો મળેલ બહેન નંદકુંવરે પંચાસજી અજિતસાગરજી પાસે તેટલા પ્રંયની પશુ-મૂરછોતજી હાથે ચારિત્ર અંગીકાર કર્યું છે. તે બહેનને પંચાસજીએ ચારિત્રધર્મ પાળવાની મુશ્કેલી સંબંધી તમામ હકીકત સમજાવી કસોટીએ ચડાવી હતી, પરંતુ તે બહેન તે કસોટીમાં નિર્મળ ઉતર્યા હતા. એમણે જ્યોતાને મળેલા વારસાનો મોહ છોડ્યો છે; એટલુંજ નહિ પણ તેનો ઉત્તમ કાર્યોમાં વ્યય પણ કરી દીધો છે. આધુનિક સમયમાં આવો દાખલો આ પ્રથમજ છે. તેમણે ક રેલી સખાવતનું લીસ્ટ નીચે પ્રમાણે—

- ૩૬૨૦૦) શ્રી આત્માનંદ જૈન શ્રી શિક્ષણશાળા, વેરાવળમાં સ્થાપવા માટે.
- ૨૫૦૦) શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ, પાલીતાણા.
- ૧૦૦૦) શ્રી માંગરોળ જૈન સભા, મુંબઈ.
- ૧૦૦૦) શ્રી મારવાડ મેવાડના જીજ્ઞોદાર કુટુંબ.
- ૧૦૦૦) જૈન પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરવા માટે.
- ૧૦૦૦) શ્રી વેરાવળ શ્રીમાળી સંઘના વાર્ષિક જમણુ માટે
- ૧૦૦૦) શ્રી વેરાવળ બહારકોટ શ્રાવિકાના ઉપાશ્રય માટે.
- ૭૫૦) શ્રી આદરીગામના દેરાસરમાં સ્નાન માટે.
- ૭૦૦) શ્રી પાલીતાણા સાતક્ષેત્રમાં. ૫૦૦) શ્રી વેરાવળ પાંજરાપોળમાં
- ૫૦૦) શ્રી વેરાવળ અમારી પળાવવામાં.
- ૫૦૦) શ્રી આદરી ગામમાં સાધારણુ ખાતે.
- ૫૦૦) શ્રી વેરાવળ આત્માનંદ જૈન દવાખાનામાં.
- ૧૦૦૦) શ્રી બાદવા તથા આદરીમાં ઉપાશ્રય માટે.
- ૫૦૦) શ્રી મહાવીર ચારિત્ર રત્નાશ્રમ. સોનગઢમાં.
- ૫૦૦) શ્રી વેરાવળમાં નાતની વાડી માટે.
- ૩૦૦) શ્રી પ્રભાસપાટણ મહાવીર સ્વામીના દેરાસરમાં.
- ૨૫૦) શ્રી વેરાવળ વાર્ષિક પૂજામાં. ૨૫૧) શ્રી વેરાવળ દશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિમાં.
- ૨૫૧) શ્રી વેરાવળ શ્રી જ્ઞાનવર્ધક શાળામાં.
- ૨૫૦) શ્રી ઉતામાં સાધારણુ ખાતે. ૨૫૦) શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન બાળાશ્રમમાં
- ૨૫૦) શ્રી પાલીતાણા શ્રી વર્ધમાન તપની જોળીખાતામાં.
- ૩૦૦) શ્રી વેરાવળ મુનિ સુખસાગરજીની ફેરીમાં.

આ શિવાય શ્રી વેરાવળ સંઘને, જગાવાવામાં, કષ્ટતરની ચણમાં, સેવા-સમાજમાં, અવેડા બંધાવવામાં, જીજ્ઞોદારમાં, સાધર્મી બાંધજોને મદદમાં ગાયો-ના ઘાસમાં, પાકશાળા, મંડળો, રુકુલો અને સોસાઈટીમાં તથા અનેક ગામોએ દેરાસર તથા સાધારણુ ખાતામાં એકંદર સાક, હાજરની સખાવત કરી છે.

હોળી કેમ ઉજવશો ?

(હોળી-સંબંધી મુશ્કેલીલાલ છબીસદાસ.)

હોળીને હવે શું નામ છે ? હાલ તો છાત્રાની ચારીની સરખાતે તેજ હોળીના સરખાના ને ચોરા કરનારા માંડો લાગે જાયકેમને હોય છે. બાલ્યાવસ્થામાં જ બાળે અજાણે અનીતિના બી રોપાય અને સનિધ્યમાં તે ભયંકર રૂપ ધારણ કરે તેમાં શી નવાઈ ? બાળકો વિગેરે માટે આવી રમત આવશ્યક છે ? આ માટે તેમના કુલેન્દ્રક માળામાં અટકાવે મંડિ ? 'બાપ મટી સાપ' થતું છે ?

ગિરતના શબ્દોનચાર કરી અનીતિને માર્ગે પ્રવર્તતી ટોળીઓમાં બળકું, છાત્રા મૂળ વિગેરે સતિન પદાર્થો માથે ભરવા ભરાવવા, રંગની પીચકારીઓથી વચ્ચો તરબોળ કરવા, છાત્રા માથેથી રમતું વિગેરે શું સક્ય નરનારીઓનાં લક્ષણ છે કે બિલ્લ અને કોળીનાં ? શું આજ કારણથી નિશાળો વિગેરેમાં રજા પાડવામાં આવે છે ? બંધુઓ ! તમારો નિચારો !

શું તમારે હોળી ખેલવીજ છે ? ખેલો. જરૂર ખેલો. તે દિવસે ચાહ, શ્રીકી, તમાકુ વિગેરે વ્યસનોની હોળી કરો. વિશેષમાં તમારા પાપકર્મોને જાળી નાંખી તેની પછ હોળી કરો. સત્યનીતિ અને દયારૂપી રંગથી ભરેલ પીચકારીઓ ખુબ છોડો. તેનાથી સર્વને તરબોળ કરો. ક્રૌંટકો અને તેટકો જ્ઞાનરૂપી શુભાલ ઉઠાડો અને હોળી ખુબ જ્ઞાનદથી ઉજવો. પૈસાનું પાણી કરી અને ઘડીર ભલિન કરી, અમૃત્ય સમયનો વૃથા ભોગ આપી તમે માની લીધેલ હોળીમાં મશગૂલ ન બનતાં ઉપર ગતાયેલ હોળી ખેલો-ઉજવો. પ્રભુભક્તિ અને સ્તૂતિથી કરવામાં સમય વ્યવિત કરવો અને 'પાપકર્મ' ખપાવવા એજ તે મંગલસય દિવસની આવશ્યક પ્રગતિ હોઈ શકે. એ વાત પડતી મૂકો કે તે દિવસે છુંડા ઓલો, ચોરીઓ કરી હોલિકા દેવીને પ્રસન્ન રાખવીજ જોઈએ. વાંગ પછુ પીવીજ જોઈએ. આ માટે બંધુઓ ! આવો ઘેલછા ભર્યો અથ રવીકારો છો ? હોળી તો એવી ઉજવેા કે જોથી આ લવ તેમજ પરલવનું સાર્થક થઈ જાય. આંસળો ! " રાનેશ્રી મહિકાન્ત " શું કહે છે ?

હશે નરનાર નિલંબજ જે,	ઉઘાડા કાગ તે માગે;	
સારી રાજને ચોળી,	અહાહા ! ! આજ છે હોળી.	૧
બને છે કૈક જન ઘેલા,	ખમ્મરે લાખતાં ભુંડ;	
મળી ઢશવીશની ટોળી,	અહાહા ! ! આજ છે હોળી.	૨
ભરે છે મૂળ માથે કે,	રમે છે છાત્ર માથેથી;	
ભલા એ બિલ્લ કે હોળી,	અહાહા ! ! આજ છે હોળી.	૩
હશે સજ્જન અને ડાક્યા,	હરદીને હેનથી મારે;	
હૃદયને ભક્તિમાં રેળી,	અહાહા ! ! આજ છે હોળી.	૪

આ લેખ દ્રાવણનાત્મકો આવેલા પત્રુ ને અકર્મક દાખલ થવત નહીં, તે જરૂરના મારગથી આ બંધનો નાખો છે.

શ્રી અઠાર પાપસ્થાનકની સજાય તથા બાર ભાવનાની

सञ्जाय अर्थ रहस्य साधे.

આ બધી સગાથો ખાસ દર્દ કરવા લાયક છે. તેનું રહસ્ય પણ બહુજ સારી રીતે અસરકારક લાવવામાં લખાયેલું છે. આ સુક ખાત્ર કરી તે વાંચવાની અમે દરેક જોન બહુઆને ખાસ લલામણ કરીએ છીએ. અન્યદર્શની (જેનેતર) ને પણ વાંચતાં પ્રેમ ઉપજે તેમ છે. વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન કરવા માટે ખાસ ઉપયોગી છે. બાર લાવના પૈઠી અશ્વમની છ લાવના તો માંગળી વિગેરે પ્રવૃત્તિમાં વાણીવાર કહેવામાં આવે છે. આ જીજ્ઞાસાવૃત્તિ છે કિંમત સો લાસ લઈ શકે માટે પડતર આઠ આનાજ રાખવામાં આવેલી છે.

પોકોને એક જાનો બેસે છે. મંગાવનારે નવ જાનો મોકલીને મંગાવવી.

શ્રેષ્ઠ નરોત્તમદાસ ભાણુજીએ નકલ રૂપે ખાસ હોટ ચાપવા માટે રાખેલી છે.

જવના પકક બિદાનું રંગીન વૃક્ષ

આ વૃક્ષ જીવતા હોઈ સમજવાની ઈચ્છાવાળાને ખાસ ઉપયોગી છે. જીવ-
નિવાર વાંચનારને જરૂરતું છે. દરેક જૈનશાળા ને કલ્યાણશાળામાં ખોલે ઉપર
ચોરીને રાખવા લાયક છે. અમે ખોડપર ચોરહાં ચાર અને આપીએ છીએ,
પણ તેથી રીતે પોરટમાં મોકલાય તેમ નથી. છુટા કાગળના મંગાવનારને માટે
જો આના પોરટો જ અડધો આનો જરૂર મંગાવો.

प्रतिष्ठमयना हेतु.

આવૃત્તિ બીજી.

કિંમત અડધું આવી.

પ્રતિકમણ કરનારા દરેક બહુઓએ શ્રાવકોએ તેમજ શ્રાવિકાઓએ ખાસ
સંચાર લાવ્યો છે. તે વાંચના પછી પ્રતિકમણ કરતાં બુદ્ધેજી ભાવ પ્રગટ થાય છે.
પ્રતિકમણની આદરમાં સુતેના અર્ધ બેસીનારને આ બુદ્ધ વાંચતાં બહુ આલ્હાદિ
માત્ર તેમ છે. આવી ઉપયોગી બુદ્ધ શાસ્ત્રસાધ્વીએ પણ ને એ અર્થ વાંચી ન શકે
તેમજ વાંચવા યોગ્ય છે.

(ભાગી બાર પલા ૭).

— १११ १८ ५२१८ —

સંવત ૧૯૭૬ના ચૈત્રથી સંવત ૧૯૮૦ના ફાગણ સુધીના જૈન યેલી
તિથિઓની વ્યવસ્થા અને જૈન ધર્મોત્સવોને પ્રદર્શિત કરનાર, તિથિ પર્વને
જાણનારા બંધુઓને ખાસ રાખવા હેતુ, શ્રી વિજયધર્મ સૂરિના દ્વારાવાળું.

File # 6-9-2 419.

11220 0-0-3

... ..
... ..

પર્વતિથિ વિગેરેના ચૈત્યવંદનાદિનો સંગ્રહ.

આ બુક અમારા તરફથી હાલમાં બહાર પડી છે. તેની અંદર ચૈત્યવંદના, સ્તવનો, સંજ્ઞાઓ તથા સ્તુતિઓ વિગેરેનો બહુ સારો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. બધે ભાગે અપરિચિત અને નહીં છપાયેલા જ ચૈત્યવંદનાદિ લેખોમાં આવ્યા છે. આ બુકમાં સાધ્વીજી હાલશ્રીજીનો ઘણો જ પ્રયાસ છે; તેમના પ્રયાસનું જ આ પરિણામ છે. ૧૬ પેજ ૪૦૦ પૃષ્ઠની પાકા સુંદર પુઠાથી બંધાયેલી બુકની કિંમત માત્ર રૂ. ૧)જ રાખવામાં આવી છે. ધરણકે તે બુક છપાવવામાં શ્રાવિકાઓની સારી સહાય મળેલી છે. ખરીદ કરીને વાંચવા-ભણવા લાયક છે. મોટો ભાગ તો લેટ આપવામાં આવનાર છે. પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦ લાગે તેમ છે. છપાવવામાં સુંદર ટાઇપો વાપરવા ઉપરાંત શુદ્ધતા ઉપર પણ સાફ ધ્યાન આપવામાં આવેલ છે.

શ્રી ઉમરાજા પાંજરાપોળ લોટરી.

હેલ આફીસ—આવનગર.

સ્વાર્થ સાથે પરમાર્થ સાધો.

સંઠ લાવનગરની નામદાર કાઉન્સિલ ઓફ એડમીનીસ્ટ્રેશનની ખાસ પરવાનગીથી.

રૂ. ૫૦૦૦૦) પચાસ હજારની. એક ટીકીટની કિંમત રૂ. ૧)

પહેલું ધનામ રૂ. ૫૦૦૦) પાંચ હજારનું મેળવવાને ભાગ્ય અજમાવો.

આ લોટરીના રૂ. ૫૦૦૦૦)માંથી રૂ. ૨૦૦૦૦) ધનામમાં વહેંચવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું છે. તે વીશ હજાર રૂપિયાના ધનામોની સંખ્યા ૨૬૩૭ રાખવામાં આવેલ છે. ખાસ ખરીદ કરો.

કુંવરજી આણંદજી

વલ્લભદાસ ઉત્તમચંદ

ચીફ સેક્રેટરીઓ.

શ્રી આઠ દૃષ્ટિની સંજ્ઞા વિગેરે સંગ્રહ.

આ બુકમાં આઠ દૃષ્ટિની સંજ્ઞા બાળાવધાય સહિત આપવા ઉપરાંત છુટા વાક્યો ૧૪૫, ગિરનાજીની તીર્થમાળ, આત્મશિક્ષા ભાવના, અધ્યાત્મ બાવની અને વ્યાખ્યાની આપવામાં આવેલ છે. આત્મહિતના જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે દરેક વસ્તુ ખાસ ઉપયોગી છે. કિંમત છ આના. પોસ્ટેજ દોઢ આનો. આ બુકની નકલ ૫૦૦ અમારી સલાના પ્રમુખ તરફથી તેમના સહયત પત્નીના શ્રેયાર્થે લેટ આપવાની છે. તેથી સાધુ સાધ્વી અને સંસ્થાઓ વિગેરેને લેટ આપવામાં આવશે. સંસ્થાઓ વિગેરેએ પોસ્ટેજનો દોઢ આનો મોકલવો.

શ્રી વીતરાજ-મહાદેવસ્તોત્ર વિગેરે સંગ્રહ.

આ બુકમાં શ્રી વીતરાજ સ્તોત્રના ૨૦ પ્રકાશ અને મહાદેવ સ્તોત્ર મૂળ, લાયાંતર ને અનુવાદ સાથે આપેલ છે. ઉપરાંત કુમારપાળ વિરચિત જિનેદ્રસ્તુતિનો અને રતનાકર પરશ્વીરીનો અનુવાદ આપવામાં આવેલ છે. કુમારપાળ ને હેમચંદ્રાચાર્યનો તથા મહારાજ શ્રી બુદેરાયજી ને કપૂરવિજયજીનો ફોટો આપવામાં આવેલ છે. નકલ ૧૦૦૦ અમારા પ્રમુખે તેમના સહયત પત્નીના શ્રેયાર્થે છપાવેલ છે. તેથી સાધુ સાધ્વી તેમજ ઉત્તમ શ્રાવક શ્રાવિકાઓ અને સંસ્થાઓને લેટ આપવામાં આવશે. શ્રાવકો તેમજ સંસ્થાઓ વિગેરેએ પોસ્ટેજનો એક આનો મોકલીને મોકલવો.

તાર્ક